

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 155



Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums
2009. gada 18. jūnijs

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- | | |
|---|---|
| Komisijas Regula (EK) Nr. 513/2009 (2009. gada 17. jūnijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai | 1 |
| Komisijas Regula (EK) Nr. 514/2009 (2009. gada 17. jūnijs), ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 945/2008 2008./2009. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuītas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem | 3 |
| ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 515/2009 (2009. gada 17. jūnijs), ar ko apstiprina grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, tāda nosaukuma specifikācijā, kas reģistrēts Aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [<i>Pera dell'Emilia Romagna</i> (AĢIN)] | 5 |
| ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 516/2009 (2009. gada 17. jūnijs) par nosaukuma iekļaušanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [<i>Pagnotta del Dittaino</i> (ACVN)] | 7 |
| ★ Komisijas Regula (EK) Nr. 517/2009 (2009. gada 17. jūnijs), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 43/2009 attiecībā uz nozvejas limitiem tūbišu zvejai EK ūdeņos ICES IIIa zonā un EK ūdeņos ICES IIa un IV zonā | 9 |

Komisijas Regula (EK) Nr. 518/2009 (2009. gada 17. jūnijs), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 503/2009, ar ko nosaka no 2009. gada 16. jūnijs piemērojamo ievadmuities nodokli labības nozarē	11
---	----

Komisijas Regula (EK) Nr. 519/2009 (2009. gada 17. jūnijs), ar ko nosaka, ka vairs nav sasniegti dažā limitu cukura produktu ievēšanas atļauju izsniegšanai saskaņā ar tarifa kvotām un preferenču nolīgu- miem	14
--	----

Komisijas Regula (EK) Nr. 520/2009 (2009. gada 17. jūnijs) par importa licenču izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2009. gada jūnijā mēneša pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotu, kura Šveices izcelsmes desu un dažū gaļas izstrādājumu importēšanai atvērta ar Regulu (EK) Nr. 1399/2007	15
---	----

Komisijas Regula (EK) Nr. 521/2009 (2009. gada 17. jūnijs) par cūkgaļas ievēšanas atļauju izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2009. gada jūnija pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar cūkgaļas tarifa kvotu, kura atvērta ar Regulu (EK) Nr. 1382/2007	16
--	----

DIREKTĪVAS

★ Padomes Direktīva 2009/50/EK (2009. gada 25. maijs) par trešo valstu valstspiederīgo iecēlo- šanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos	17
--	----

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Padome

2009/470/EK:

★ Padomes Lēmums (2009. gada 25. maijs) par izdevumiem veterinārijas jomā (Kodificēta versija)	30
--	----

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 513/2009

(2009. gada 17. jūnijs),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 18. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	CL	55,0
	MA	32,7
	MK	45,7
	TR	57,3
	ZA	28,0
	ZZ	43,7
0707 00 05	TR	137,8
	ZZ	137,8
0709 90 70	TR	110,4
	ZZ	110,4
0805 50 10	AR	62,6
	BR	104,3
	TR	64,0
	ZA	62,9
	ZZ	73,5
0808 10 80	AR	77,7
	BR	79,4
	CL	77,7
	CN	71,2
	NZ	105,9
	US	114,1
	UY	49,5
	ZA	83,5
	ZZ	82,4
0809 10 00	TN	146,2
	TR	201,1
	US	174,4
	ZZ	173,9
0809 20 95	TR	435,5
	ZZ	435,5
0809 30	MA	405,8
	TR	175,4
	US	203,1
	ZZ	261,4
0809 40 05	AU	288,5
	CL	109,9
	ZZ	199,2

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 514/2009**(2009. gada 17. jūnijs),****ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 945/2008 2008./2009. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuītas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 951/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 36. panta 2. punkta otrās daļas otro teikumu,

tā kā:

- (1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuītas nodokļi, kas 2008./2009. tirdzniecības gadā piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un dažu veidu sīrupam, tika

noteikti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 945/2008 ⁽³⁾. Šajās cenās un nodokļos jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 486/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, minētās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 951/2006 paredzētajiem noteikumiem un kārtībai,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Regulu (EK) Nr. 951/2006 2008./2009. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievadmuītas nodokļi, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 945/2008 36. pantā minētajiem produktiem, tiek grozīti un ir sniegti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 18. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

*Komisijas vārdā —**lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors*

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.⁽³⁾ OV L 258, 26.9.2008., 56. lpp.⁽⁴⁾ OV L 145, 10.6.2009., 34. lpp.

PIELIKUMS

Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas no 2009. gada 18. jūnija piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un produktiem ar KN kodu 1702 90 95

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmuitas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 11 10 ⁽¹⁾	28,35	2,78
1701 11 90 ⁽¹⁾	28,35	7,36
1701 12 10 ⁽¹⁾	28,35	2,65
1701 12 90 ⁽¹⁾	28,35	6,93
1701 91 00 ⁽²⁾	30,72	9,87
1701 99 10 ⁽²⁾	30,72	5,35
1701 99 90 ⁽²⁾	30,72	5,35
1702 90 95 ⁽³⁾	0,31	0,34

⁽¹⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma III punktā.

⁽²⁾ Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma II punktā.

⁽³⁾ Aprēķins uz 1 % saharozes saturu.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 515/2009

(2009. gada 17. jūnijs),

ar ko apstiprina grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, tāda nosaukuma specifikācijā, kas reģistrēts Aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [*Pera dell'Emilia Romagna* (AĢIN)]

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 9. panta 1. punkta pirmo daļu un piemērojot tās 17. panta 2. punktu, Komisija izvērtēja Itālijas pieprasījumu apstiprināt specifikācijas grozījumus attiecībā uz aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi *Pera dell'Emilia Romagna*, kas reģistrēta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1107/96 ⁽²⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 134/98 ⁽³⁾.

- (2) Ņemot vērā, ka šie grozījumi nav maznozīmīgi Regulas (EK) Nr. 510/2006 9. panta nozīmē, Komisija, piemērojot minētās regulas 6. panta 2. punkta pirmo daļu, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁴⁾ publicēja grozījumu pieprasījumu. Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šie grozījumi ir jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo apstiprina specifikācijas grozījumus, kas publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* attiecībā uz šīs regulas pielikumā minēto nosaukumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.⁽²⁾ OV L 148, 21.6.1996., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 15, 21.1.1998., 6. lpp.⁽⁴⁾ OV C 284, 8.11.2008., 7. lpp.

PIELIKUMS

Līguma I pielikumā uzskaitītie lauksaimniecības produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā

1.6. grupa. Svaigi vai pārstrādāti augļi, dārzeņi un labība

ITĀLIJA

Pera dell'Emilia Romagna (AÇIN)

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 516/2009**(2009. gada 17. jūnijs)****par nosaukuma iekļaušanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [*Pagnotta del Dittaino* (ACVN)]**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 4. punktu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 6. panta 2. punktu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾ publicēja Itālijas pieteikumu nosaukuma *Pagnotta del Dittaino* reģistrācijai.

(2) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šis nosaukums ir jāreģistrē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas pielikumā minēto nosaukumu ieraksta reģistrā.

2. pantsŠī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.⁽²⁾ OV C 283, 7.11.2008., 15. lpp.

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 510/2006 I pielikumā uzskaitītie pārtikas produkti

2.4. grupa. Maize, mīklas izstrādājumi, kūkas, konditorejas izstrādājumi, cepumi un citi maizes un konditorejas izstrādājumi

ITĀLIJA

Pagnotta del Dittaino (ACVN)

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 517/2009**(2009. gada 17. jūnijs),****ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 43/2009 attiecībā uz nozvejas limitiem tūbišu zvejai EK ūdeņos ICES IIIa zonā un EK ūdeņos ICES IIa un IV zonā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 16. janvāra Regulu (EK) Nr. 43/2009, ar ko 2009. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 43/2009 IA pielikumā provizoriski noteikti tūbišu nozvejas limiti EK ūdeņos ICES IIIa zonā un EK ūdeņos ICES IIa un IV zonā.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 43/2009 IID pielikuma 6. punktu Komisijai jāpārskata 2009. gadam noteiktā kopējā pieļaujamā nozveja (KPN) un kvotas tūbišu zvejai minētajās zonās, pamatojoties uz Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (ICES) un Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (ZZTEK) ieteikumiem.
- (3) ICES IIa un IV zonā piemērojamo KPN aprēķina saskaņā ar formulu, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 43/2009 IID pielikuma 6. punkta otrajā daļā. Atbilstīgi šai formulai KPN būtu 435 000 tonnu.

(4) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 43/2009 IID pielikuma 7. punktu ICES IIa un IV zonā piemērojamā KPN nedrīkst pārsniegt 400 000 tonnu.

(5) Tūbišu krājumi sastopami Ziemeļjūrā un ir kopīgi ar Norvēģiju, taču patlaban tie netiek kopīgi pārvaldīti. Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Kopienas un Norvēģijas apspriedēm, kas notikušas, ievērojot Eiropas Komisijas un Norvēģijas 2008. gada 10. decembra Saskaņotā zvejniecības apspriežu secinājumu protokola noteikumus. Tāpēc Kopienas daļa tajā KPN, kuru drīkst nozvejot EK ūdeņos ICES IIa un IV zonā, jānosaka apjomā, kurš atbilst 90 % no 400 000 tonnu.

(6) Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja iesaka šo KPN palielināt par 4,23 %, aptverot arī EK ūdeņus ICES IIIa zonā.

(7) Tāpēc attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 43/2009 IA pielikums,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 43/2009 IA pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Joe BORG

⁽¹⁾ OV L 22, 26.1.2009., 1. lpp.

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 43/2009 IA pielikuma ierakstu par tūbītēm EK ūdeņos IIIa zonā un EK ūdeņos IIa un IV zonā aizstāj ar šādu ierakstu:

"Suga: Tūbītes <i>Ammodytidae</i> "		Zona: EK ūdeņi IIIa zonā; EK ūdeņi IIa un IV zonā ⁽¹⁾ SAN/2A3A4.
Dānija	327 249 ⁽²⁾	Analītiskā KPN. Regulas (EK) Nr. 847/96 3. pantu nepiemēro. Regulas (EK) Nr. 847/96 4. pantu nepiemēro. Piemēro Regulas (EK) Nr. 847/96 5. panta 2. punktu.
Vācija	501 ⁽³⁾	
Zviedrija	12 017 ⁽⁴⁾	
Apvienotā Karaliste	7 153 ⁽⁵⁾	
EK	346 920 ⁽⁶⁾	
Norvēģija	27 500 ⁽⁷⁾	
Fēru salas	2 500	
KPN	376 920	

⁽¹⁾ Izņemot ūdeņus līdz 6 jūdžu attālumam no Apvienotās Karalistes bāzes līnijām pie Šetlandes, Fēras salas un Fūlas.

⁽²⁾ EK ūdeņos IIa un IV zonā drīkst nozvejot ne vairāk kā 311 289 tonnas no šā daudzuma. Atlikušā daudzuma apguve atļauta tikai EK ūdeņos ICES IIIa zonā (SAN/*03A.).

⁽³⁾ EK ūdeņos IIa un IV zonā drīkst nozvejot ne vairāk kā 476 tonnas no šā daudzuma. Atlikušā daudzuma apguve atļauta tikai EK ūdeņos ICES IIIa zonā (SAN/*03A.).

⁽⁴⁾ EK ūdeņos IIa un IV zonā drīkst nozvejot ne vairāk kā 11 431 tonnu no šā daudzuma. Atlikušā daudzuma apguve atļauta tikai EK ūdeņos ICES IIIa zonā (SAN/*03A.).

⁽⁵⁾ EK ūdeņos IIa un IV zonā drīkst nozvejot ne vairāk kā 6 804 tonnas no šā daudzuma. Atlikušā daudzuma apguve atļauta tikai EK ūdeņos ICES IIIa zonā (SAN/*03A.).

⁽⁶⁾ EK ūdeņos IIa un IV zonā drīkst nozvejot ne vairāk kā 330 000 tonnu no šā daudzuma. Atlikušā daudzuma apguve atļauta tikai EK ūdeņos ICES IIIa zonā (SAN/*03A.).

⁽⁷⁾ Jāzvejo ICES IV zonā."

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 518/2009**(2009. gada 17. jūnijs),****ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 503/2009, ar ko nosaka no 2009. gada 16. jūnijs piemērojamo ievadmaksas nodokli labības nozarē**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 1996. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 1249/96 par Padomes Regulas (EEK) Nr. 1766/92 piemērošanas noteikumiem (ievadmaksas nodokli labības nozarē) ⁽²⁾ un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 503/2009 ⁽³⁾ noteica no 2009. gada 16. jūnijā piemērojamo ievadmaksas nodokli labības nozarē.

- (2) Ņemot vērā to, ka aprēķinātā vidējā ievadmaksas nodokļa likme par 5 euro tonnā atšķiras no noteiktās likmes, jāizdara korekcija atbilstīgi ievadmaksas nodoklim, kas noteikts ar Regulu (EK) Nr. 503/2009.

- (3) Attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 503/2009,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 503/2009 I un II pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikuma tekstu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2009. gada 18. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 161, 29.6.1996., 125. lpp.

⁽³⁾ OV L 151, 16.6.2009., 19. lpp.

I PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā minētais ievedmuitas nodoklis, ko piemēro no 2009. gada 18. jūnijā

KN kods	Preču apraksts	Ievedmuitas nodoklis ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Cietie KVIEŠI, augsta kvalitāte	0,00
	vidēji augsta kvalitāte	0,00
	zema kvalitāte	0,00
1001 90 91	Mīkstie KVIEŠI, sēklas	0,00
ex 1001 90 99	Mīkstie KVIEŠI, augsta kvalitāte, nav paredzēti sēšanai	0,00
1002 00 00	RUDZI	45,92
1005 10 90	KUKURŪZA, sēklas, izņemot hibrīdu sēklas	12,22
1005 90 00	KUKURŪZA, izņemot sēklas ⁽²⁾	12,22
1007 00 90	Graudu SORGO, izņemot sēšanai paredzētus hibrīdus	45,92

⁽¹⁾ Par precēm, ko Kopienā ievieš pāri Atlantijas okeānam vai pa Suecas kanālu, importētājs saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 4. punkta noteikumiem var saņemt šādu nodokļa samazinājumu:

- 3 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Vidusjūras piekrastē,
- 2 EUR/t, ja izkraušanas osta atrodas Dānijā, Igaunijā, Īrijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā, Somijā, Zviedrijā, Apvienotajā Karalistē vai Ibērijas pussalas Atlantijas piekrastē.

⁽²⁾ Importētājs var saņemt vienotas likmes samazinājumu, kura apmērs ir 24 EUR/t, ja ir izpildīti Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 5. punktā paredzētie nosacījumi.

II PIELIKUMS

Dati I pielikumā noteiktā ievadmuītas nodokļa aprēķināšanai

15.6.2009-16.6.2009

1) Vidējie rādītāji par laika posmu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā.

(EUR/t)

	Mīkstie kvieši ⁽¹⁾	Kukurūza	Cietie kvieši, augsta kvalitāte	Cietie kvieši, vidēji augsta kvalitāte ⁽²⁾	Cietie kvieši, zema kvalitāte ⁽³⁾	Mieži
Birža	Minnēapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotējums	209,13	114,96	—	—	—	—
FOB cena, ASV	—	—	211,11	201,11	181,11	98,17
Piemaksa par Persijas līča reģionu	—	14,66	—	—	—	—
Piemaksa par Lielo Ezeru reģionu	8,93	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Ietverta piemaksa 14 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).⁽²⁾ Atlaide 10 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).⁽³⁾ Atlaide 30 EUR/t apmērā (Regulas (EK) Nr. 1249/96 4. panta 3. punkts).

2) Vidējie rādītāji par laika posmu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1249/96 2. panta 2. punktā.

Fraktēšanas izmaksas: Meksikas līcis–Roterdama 20,19 EUR/t

Fraktēšanas izmaksas: Lielo Ezeru reģions–Roterdama 17,76 EUR/t

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 519/2009**(2009. gada 17. jūnijs),****ar ko nosaka, ka vairs nav sasniegti daži limiti cukura produktu ieviešanas atļauju izsniegšanai
saskaņā ar tarifa kvotām un preferenču nolīgumiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2006. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 950/2006, ar ko 2006./2007., 2007./2008. un 2008./2009. tirdzniecības gadam nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus cukura produktu ieviešanai un rafinēšanai atbilstīgi dažām tarifu kvotām un preferenču nolīgumiem ⁽²⁾, un jo īpaši minētās regulas 5. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 950/2006 5. panta 2. punktā minētā uzskaitē rāda, ka vēl ir pieejami preferences cukura

daudzumi piegādes saistību izpildei saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 950/2006 12. pantā paredzēto kvotu ar sērijas numuru 09.4332, 09.4337, 09.4341, 09.4343, 09.4346 un 09.4351 (2008–2009).

- (2) Šajā gadījumā Komisijai ir jāpaziņo, ka attiecīgie limiti vairs nav sasniegti,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 950/2006 24. pantā paredzētajai kvotai ar sērijas numuru 09.4332, 09.4337, 09.4341, 09.4343, 09.4346 un 09.4351 (2008–2009) saistību limiti vairs nav sasniegti.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 18. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 178, 1.7.2006., 1. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 520/2009**(2009. gada 17. jūnijs)**

par importa licenču izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2009. gada jūnijā mēneša pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotu, kura Šveices izcelsmes desu un dažu gaļas izstrādājumu importēšanai atvērta ar Regulu (EK) Nr. 1399/2007

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2007. gada 28. novembra Regulu (EK) Nr. 1399/2007, ar ko atver tarifa kvotu Šveices izcelsmes desām un dažiem gaļas produktiem un paredz tās pārvaldīšanu ⁽²⁾, un jo īpaši tās 5. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Regulu (EK) Nr. 1399/2007 ir atvērta tarifa kvota desu un dažu gaļas produktu importēšanai.
- (2) Daudzumi, kas ir iekļauti ieviešanas atļauju pieteikumos, kuri iesniegti 2009. gada jūnijā pirmajās septiņās dienās

par apakšperiodu no 2009. gada 1. jūlijā līdz 30. septembrī, ir mazāki par pieejamiem daudzumiem. Tāpēc ir jānosaka, par kādu apjomu netika iesniegti pieteikumi; šis apjoms jāpieskaita daudzumiem, kas noteikti nākamajam kvotas apakšperiodam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Apjoms, par kuru atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1399/2007 netika iesniegti ieviešanas atļauju pieteikumi saskaņā ar kvotu ar kārtas numuru 09.4180 un kurš jāpieskaita apakšperiodam no 2009. gada 1. oktobrī līdz 31. decembrim, ir 1 400 000 kg.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 18. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 311, 29.11.2007., 7. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 521/2009**(2009. gada 17. jūnijs)****par cūkgaļas ieviešanas atļauju izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2009. gada jūnija pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar cūkgaļas tarifa kvotu, kura atvērta ar Regulu (EK) Nr. 1382/2007**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2007. gada 26. novembra Regulu (EK) Nr. 1382/2007, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 774/94 piemērošanai attiecībā uz cūkgaļas ieviešanas kārtību ⁽²⁾, un jo īpaši tās 5. panta 6. punktu, tā kā:

- (1) Ar Regulu (EK) Nr. 1382/2007 ir atvērta tarifa kvota cūkgaļas produktu importēšanai.
- (2) Daudzumi, kas ir iekļauti ieviešanas atļauju pieteikumos, kuri iesniegti 2009. gada jūnija pirmajās septiņās dienās

par apakšperiodu no 2009. gada 1. jūlia līdz 30. septembram, ir mazāki par pieejamiem daudzumiem. Tāpēc ir jānosaka, par kādu apjomu netika iesniegti pieteikumi; šis apjoms jāpieskaita daudzumiem, kas noteikti nākamajam kvotas apakšperiodam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Apjoms, par kuru atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1382/2007 netika iesniegti ieviešanas atļauju pieteikumi saskaņā ar kvotu ar kārtas numuru 09.4046 un kurš jāpieskaita apakšperiodam no 2009. gada 1. oktobrī līdz 31. decembrim, ir 4 844 000 kg.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 18. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 309, 27.11.2007., 28. lpp.

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2009/50/EK

(2009. gada 25. maijs)

par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 63. panta pirmās daļas 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Attiecībā uz pakāpenisku brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidi Līgumā paredzēti pasākumi, kas jāpieņem patvēruma, imigrācijas un trešo valstu valstspiederīgo tiesību aizsardzības jomā.

(2) Līgumā noteikts, ka Padomei jāparedz pasākumi imigrācijas politikas jomā attiecībā uz ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem, dalībvalstu ilgtermiņa vīzu un uzturēšanās atļauju piešķiršanas procedūru standartiem un pasākumi, kas trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi dzīvo kādā dalībvalstī, paredz tiesības dzīvot citās dalībvalstīs, un nosacījumi, saskaņā ar kuriem to var darīt.

(3) Eiropadomes Lisabonas sanāksmē 2000. gada martā Kopienai tika izvirzīts mērķis panākt, lai līdz 2010. gadam uz zināšanām balstītā Eiropas ekonomika kļūtu par konkurētspējīgāko un dinamiskāko ekonomiku pasaulē, kas spētu nodrošināt stabilu ekonomikas izaugsmi, vairāk un labākas darba vietas un lielāku sociālo kohēziju. Pasākumi trešo valstu augsti kvalificētu

darba ņēmēju piesaistīšanai un paturēšanai atbilstīgi dalībvalstu vajadzībām būtu jāaplūko plašāk – sakarā ar Lisabonas stratēģiju un Komisijas 2007. gada 11. decembra Paziņojumu par integrētām pamatnostādņēm izaugsmei un nodarbinātībai.

(4) Hāgas programmā, ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 4. un 5. novembrī, atzīts, ka likumīgai migrācijai būs nozīmīga loma uz zināšanām balstītas ekonomikas veicināšanā Eiropā, ekonomikas attīstības uzlabošanā, tādējādi veicot ieguldījumu Lisabonas stratēģijas īstenošanā. Eiropadome aicināja Komisiju iesniegt plānu legālas migrācijas politikai, tostarp uzņemšanas procedūrām, ar kurām nekavējoties varētu apmierināt svārstīgo migrējošā darbaspēka pieprasījumu darba tirgū.

(5) Eiropadomes sanāksmē 2006. gada 14. un 15. decembrī tika panākta vienošanās par pasākumu kopumu 2007. gadam, tostarp paredzot attīstīt labi pārvaldītas legālās imigrācijas politiku, pilnībā ievērojot valstu kompetenci, lai palīdzētu dalībvalstīm risināt esošās un turpmākās darbaspēka vajadzības.

(6) Lai sasniegtu Lisabonas stratēģijas mērķus, svarīgi ir arī veicināt Eiropas Savienībā to augsti kvalificēto darbinieku mobilitāti, kuri ir Savienības pilsoņi, jo īpaši no dalībvalstīm, kas pievienojās 2004. un 2007. gadā. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm jāievēro Kopienas priekšrocības princips, kas īpaši noteikts attiecīgajos noteikumos 2003. un 2005. gada Pievienošanās aktos.

(7) Ar šo direktīvu paredzēts dot ieguldījumu šo mērķu sasniegšanā un sākt risināt darbaspēka trūkuma problēmu, veicinot trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu un mobilitāti augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos attiecībā uz uzturēšanos, kas ir ilgāka par trim mēnešiem, lai padarītu Kopienas pievilcīgāku šādiem darba ņēmējiem visā pasaulē un uzturētu tās konkurētspēju un ekonomikas izaugsmi. Lai sasniegtu šos mērķus, nepieciešams atvieglot augsti kvalificētu darba ņēmēju un viņu ģimeņu uzņemšanu, izveidojot operatīvu uzņemšanas procedūru un nodrošinot viņiem vienlīdzīgas sociālās un ekonomiskās tiesības ar uzņēmējas dalībvalsts

⁽¹⁾ 2008. gada 20. novembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2008. gada 9. jūlija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ 2008. gada 18. jūnija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

valstspiederīgajiem vairākās jomās. Ir jāņem vērā arī dalībvalstu prioritātes, darba tirgus vajadzības un uzņemšanas spējas. Šai direktīvai nevajadzētu skart dalībvalstu kompetenci saglabāt vai ieviest jaunas valsts uzturēšanās atļaujas jebkāda darba nolūkā. Attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem vajadzētu būt iespējai pieteikties uz ES zilo karti vai valsts uzturēšanās atļauju. Turklāt šai direktīvai nebūtu jāierobežo ES zilās kartes turētāju iespējas izmantot papildu tiesības un labumus, kas var būt paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos un ir saderīgi ar šo direktīvu.

(8) Šai direktīvai nevajadzētu skart dalībvalstu tiesības noteikt uzņemšanas apjomu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri to teritorijā ieceļo augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkā. Tam būtu jāietver arī trešo valstu valstspiederīgie, kas vēlas palikt dalībvalsts teritorijā, lai veiktu algotu saimniecisko darbību, un kas likumīgi uzturas attiecīgajā dalībvalstī citu programmu ietvaros, piemēram, tikko studijas beiguši studenti vai pētnieki, kuri uzņemti saskaņā ar, attiecīgi, Padomes Direktīvu 2004/114/EK (2004. gada 13. decembris) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkos⁽¹⁾ un Padomes Direktīvu 2005/71/EK (2005. gada 12. oktobris) par īpašu procedūru trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos⁽²⁾ un uz kuriem neattiecas konsolidēta piekļuve dalībvalsts darba tirgum saskaņā ar Kopienas vai attiecīgās valsts tiesību aktiem. Turklāt attiecībā uz uzņemšanas apjomu dalībvalstis patur iespēju nepiešķirt uzturēšanās atļaujas vispārējas nodarbinātības nolūkā vai noteiktās profesijās, ekonomikas nozarēs vai reģionos.

(9) Lai izvērtētu to, vai attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam ir augstākās izglītības kvalifikācija, šīs direktīvas nolūkā varētu atsaukties uz 1997. gada ISCED ("Starptautiskā izglītības standarta klasifikācija") 5.a un 6. līmeni.

(10) Ar šo direktīvu būtu jānodrošina elastīga ieceļošanas sistēma, kuru nosaka pieprasījums un kuras pamatā ir objektīvi kritēriji, piemēram, minimālais algas sliekšnis, kas ir salīdzināms ar algas līmeni dalībvalstīs, un profesionālā kvalifikācija. Ir jānosaka kopēja algas sliekšņa minimālā summa, lai nodrošinātu uzņemšanas nosacījumu saskaņošanas minimuma līmeni visā Kopienā. Ar

algas sliekšni nosaka obligāto līmeni, savukārt dalībvalstis var noteikt augstāku algas sliekšni. Dalībvalstīm savs sliekšnis būtu jānosaka atbilstīgi sava darba tirgus situācijai un organizācijai un savai vispārīgajai imigrācijas politikai. Atkāpi no galvenās programmas saistībā ar algas sliekšni var noteikt īpašām profesijām, ja attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka pastāv darbaspēka trūkums, un ja šīs profesijas pieder pie ISCO ("Starptautiskā profesiju standarta klasifikācija") 1. un 2. pamatgrupas.

(11) Šīs direktīvas vienīgais mērķis ir ES zilās kartes sistēmā paredzēt nosacījumus, ar kādiem trešo valstu valstspiederīgie ieceļo un uzturas augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkā, tostarp ar algas sliekšni saistītus atbilstības kritērijus. Algas sliekšņa vienīgais mērķis ir palīdzēt noteikt katras dalībvalsts uz kopēju noteikumu pamata izveidotās ES zilās kartes darbības jomu, ņemot vērā Komisijas (Eurostat) vai attiecīgo dalībvalstu publicēto statistikas novērojumu. Tā mērķis nav noteikt algas, un tāpēc ar to neatkāpjas ne no noteikumiem vai prakses dalībvalstu līmenī, ne no koplīgumiem, un to nevar izmantot kā līdzekli jebkādi saskaņošanai šajā jomā. Šī direktīva pilnībā ievēro dalībvalstu kompetenci, jo īpaši nodarbinātības, darbaspēka un sociālajā jomā.

(12) Pēc tam, kad dalībvalsts nolēmusi uzņemt trešās valsts valstspiederīgo, kas atbilst attiecīgajiem kritērijiem, trešās valsts valstspiederīgajam, kurš pieteicies uz ES zilo karti, būtu jāsaņem īpaša šajā direktīvā paredzēta uzturēšanās atļauja, kurai būtu jāpiešķir pakāpeniska piekļuve darba tirgum un uzturēšanās un mobilitātes tiesības viņam un viņa ģimenei. ES zilās kartes pieteikuma izskatīšanas termiņā nebūtu jāietver laiks, kas vajadzīgs profesionālās kvalifikācijas atzīšanai vai, attiecīgā gadījumā, vīzas izsniegšanai. Šī direktīva neskar valsts diplomu atzīšanas procedūras. Šajā direktīvā paredzētā kompetento iestāžu norādīšana neskar citu valsts iestāžu un, attiecīgos gadījumos, sociālo partneru lomu un pienākumus attiecībā uz pieteikuma izskatīšanu un lēmuma pieņemšanu.

(13) ES zilās kartes formātam būtu jāatbilst Padomes Regulai (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem⁽³⁾, tādējādi nodrošinot dalībvalstīm atsaucē informāciju, jo īpaši par to, ar kādiem nosacījumiem personai ir atļauts strādāt.

⁽¹⁾ OV L 375, 23.12.2004., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 289, 3.11.2005., 15. lpp.

⁽³⁾ OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.

- (14) Trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir derīgs ceļošanas dokuments un ES zilā kartē, ko izdevusi dalībvalsts, kura pilnībā piemēro Šengenas *acquis*, būtu jāatļauj laikapsmā līdz trim mēnešiem ieceļot un brīvi pārvietoties citās tādas dalībvalsts teritorijā, kura pilnībā piemēro Šengenas *acquis*, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)⁽¹⁾, un 21. pantu Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas līgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām.
- (15) Trešo valstu augsti kvalificēto darba ņēmēju profesionālā un ģeogrāfiskā mobilitāte būtu jāatzīst par primāro mehānismu darba tirgus efektivitātes uzlabošanai, prasmju trūkuma novēršanai un reģionālās nelīdzsvarotības novēršanai. Lai ievērotu Kopienas priekšrocības principu un novērstu iespējamu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, trešo valstu augsti kvalificētu darba ņēmēju profesionālā mobilitāte būtu jāierobežo pirmajos divos likumīgās nodarbinātības gados kādā no dalībvalstīm.
- (16) Šī direktīva pilnībā ievēro vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstu valstspiederīgajiem un ES zilās kartes turētājiem attiecībā uz atalgojumu, ja viņi ir salīdzināmā situācijā.
- (17) Vienlīdzīga attieksme pret ES zilās kartes turētājiem neattiecas uz pasākumiem arodmaģiņu jomā, jo uz tiem attiecas sociālās palīdzības sistēmas.
- (18) ES zilās kartes turētājiem būtu jāsaņem vienlīdzīga attieksme sociālā nodrošinājuma jomā. Sociālā nodrošinājuma jomas ir definētas Padomes Regulā (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā⁽²⁾. Padomes Regula (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ⁽³⁾, Regulas (EEK) Nr. 1408/71 noteikumu darbību attiecina arī uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi uzturas Kopienā un atrodas pārrobežu situācijā. Šīs direktīvas noteikums par vienlīdzīgu attieksmi tieši piemēro arī personām, kas

dalībvalsts teritorijā ieceļo tieši no trešās valsts, ar nosacījumu, ka minētā persona uzturas valstī likumīgi kā derīgas ES zilās kartes turētājs, tostarp pagaidu bezdarba laikā, un ka tā atbilst valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem par atbilstību attiecīgo sociālā nodrošinājuma pabalstu saņemšanai.

Tomēr ar šo direktīvu ES zilās kartes turētājam nedrīkstētu piešķirt lielākas tiesības kā tās, kuras jau ir paredzētas esošajos Kopienas tiesību aktos sociālā nodrošinājuma jomā attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru situācijai piemīt pārrobežu elementi dalībvalstu starpā. Turklāt ar šo direktīvu nebūtu jāpiešķir tiesības saistībā ar situācijām, kas ir ārpus Kopienas tiesību aktu jomas, piemēram, to ģimenes locekļu situācija, kas dzīvo trešā valstī.

- (19) Profesionālās kvalifikācijas, ko trešās valsts valstspiederīgais ir ieguvis citā dalībvalstī, būtu jāatzīst tāpat, kā tiek atzītas Savienības pilsoņu kvalifikācijas. Trešās valstīs iegūtas kvalifikācijas būtu jāņem vērā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu⁽⁴⁾.
- (20) Augsti kvalificētu trešo valstu darba ņēmēju pirmajā likumīgās uzturēšanās periodā ģeogrāfiskā mobilitāte būtu jākontrolē Kopienā, un tai vajadzētu būt atkarīgai no pieprasījuma. Būtu jāparedz atkāpes no Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji⁽⁵⁾, lai neradītu sliktāku stāvokli ģeogrāfiski mobiliem augsti kvalificētiem trešo valstu darba ņēmējiem, kas vēl nav ieguvuši minētajā direktīvā paredzēto EK pastāvīgā iedzīvotāja statusu, un lai veicinātu ģeogrāfisko un cirkulāro migrāciju.
- (21) Būtu jāveicina un jāatbalsta augsti kvalificētu trešo valstu darba ņēmēju mobilitāte starp Kopienas un viņu izcelsmes valstīm. Būtu jāparedz atkāpes no Direktīvas 2003/109/EK, lai paildzinātu prombūtnes periodu no Kopienas teritorijas, nepārtraucot likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās periodu, kas nepieciešams, lai varētu pieprasīt EK pastāvīgā iedzīvotāja statusu. Lai veicinātu augsti kvalificētu trešo valstu darba ņēmēju cirkulāro migrāciju, ilgāki prombūtnes periodi nekā Direktīvā 2003/109/EK paredzētie būtu jāpieļauj arī pēc tam, kad viņi ir ieguvuši EK pastāvīgā iedzīvotāja statusu.

⁽¹⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp.

⁽³⁾ OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.

- (22) Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāatturas aktīvi nodarbināt darba ņēmējus no jaunattīstības valstīm nozarēs, kurās izjūtams darbinieku trūkums. Ētiska darbā pieņemšanas politika un principi, kas attiecas uz valsts un privātā sektora darba devējiem, pēc vajadzības būtu jāizstrādā galvenajās nozarēs, piemēram, veselības aprūpes nozarē, kā uzsvērts Padomes un dalībvalstu 2007. gada 14. maija Secinājumos par Eiropas rīcības programmu, lai likvidētu veselības aprūpes darbinieku kritisko trūkumu jaunattīstības valstīs (2007.–2013. gads), kā arī izglītības nozarē. Tie būtu jāstiprina, izstrādājot un piemērojot mehānismus, pamatnostādnes un citus instrumentus, lai vajadzības gadījumā veicinātu cirkulāro un pagaidu migrāciju, kā arī citus pasākumus, kas mazinātu augsti kvalificētas imigrācijas negatīvo ietekmi uz jaunattīstības valstīm un vairotu tās pozitīvo ietekmi, lai “intelektuālā darbaspēka aizplūšanu” pārvērstu par “intelektuālā darbaspēka pieplūdumu”.
- (23) Labvēlīgiem nosacījumiem ģimenes atkalapvienošanai un dzīvesbiedra piekļuvei nodarbinātībai vajadzētu būt šīs direktīvas pamatā, kuras mērķis ir piesaistīt augsti kvalificētus trešo valstu darba ņēmējus. Lai sasniegtu šo mērķi, būtu jāparedz īpašas atkāpes no Padomes Direktīvas 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu⁽¹⁾. Šīs direktīvas 15. panta 3. punktā ietvertā atkāpe nekavē dalībvalstis saglabāt vai paredzēt integrācijas nosacījumus un pasākumus, tostarp valodas mācīšanos, attiecībā uz ES zilās kartes turētāju ģimenes locekļiem.
- (24) Būtu jāparedz īpaši noteikumi par ziņošanu, lai uzraudzītu šīs direktīvas īstenošanu, nolūkā konstatēt un, iespējams, neitralizēt tās varbūtējo ietekmi saistībā ar attīstības valstu “intelektuālā darbaspēka aizplūšanu” un nolūkā novērst “intelektuālā darbaspēka izšķērdēšanu”. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību⁽²⁾ reizi gadā dalībvalstīm attiecīgie dati būtu jānosūta Komisijai.
- (25) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, ieviest īpašu uzņemšanas procedūru un pieņemt nosacījumus, ar kādiem dalībvalstu teritorijā var ieceļot un tur uzturēties ilgāk par trim mēnešiem trešo valstu valstspiederīgie augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkā un viņu ģimenes locekļi – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo īpaši attiecībā uz viņu mobilitātes nodrošināšanu starp dalībvalstīm, un to, ka tādēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (26) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (27) Saskaņā ar 34. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽³⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.
- (28) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un neskarot minētā protokola 4. pantu, minētās dalībvalstis nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, minētajām dalībvalstīm šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (29) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šīs direktīvas mērķis ir paredzēt:

- a) nosacījumus, ar kādiem dalībvalstu teritorijā var ieceļot un tur uzturēties ilgāk par trim mēnešiem trešo valstu valstspiederīgie ES zilās kartes turētāja statusā augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkā un viņu ģimenes locekļi;
- b) nosacījumus, ar kādiem a) punktā minētie trešo valstu valstspiederīgie un viņu ģimenes locekļi var ieceļot un uzturēties dalībvalstīs, kas nav pirmā dalībvalsts.

⁽¹⁾ OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 199, 31.7.2007., 23. lpp.

⁽³⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) “trešās valsts valstspiederīgais” ir jebkura persona, kas nav Eiropas Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta nozīmē;
- b) “augsti kvalificēta nodarbinātība” ir tādas personas nodarbinātība, kura:
 - attiecīgajā dalībvalstī ir aizsargāta kā nodarbinātais atbilstīgi valsts nodarbinātības tiesību aktiem un/vai saskaņā ar valsts praksi neatkarīgi no juridiskajām attiecībām, un šīs nodarbinātības mērķis ir kāda cita labā vai vadībā veikt īstu un efektīvu darbu,
 - kura ir atalgota un
 - kurai ir vajadzīgā atbilstošā un specifiskā kompetence, ko apliecina augstākās profesionālās kvalifikācijas;
- c) “ES zilā karte” ir atļauja, kura tiek dēvēta par “ES zilo karti” un kura tās turētājam dod tiesības dzīvot un strādāt dalībvalsts teritorijā saskaņā ar šajā direktīvā noteikto;
- d) “pirmā dalībvalsts” ir dalībvalsts, kura pirmā trešās valsts valstspiederīgajam piešķir “ES zilo karti”;
- e) “otrā dalībvalsts” ir jebkura dalībvalsts, kas nav pirmā dalībvalsts;
- f) “ģimenes locekļi” ir trešās valsts valstspiederīgie, kā noteikts Direktīvas 2003/86/EK 4. panta 1. punktā;
- g) “augstākā profesionālā kvalifikācija” ir kvalifikācija, ko apliecina ar dokumentu par augstākās izglītības kvalifikāciju vai, atkāpjoties no šā noteikuma, ja tas paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos, vismaz ar piecu gadu profesionālo pieredzi līmenī, kas līdzvērtīgs augstākās izglītības kvalifikācijai attiecīgā specialitātē vai nozarē, kas noteikta darba līgumā vai saistošajā darba piedāvājumā;
- h) “augstākās izglītības kvalifikācija” ir jebkādi diplomi, sertifikāti vai citi formālo kvalifikāciju apliecinājumi, kurus izdevusi kompetenta iestāde, apliecinot, ka sekmīgi apgūta pēcdusskolas līmeņa augstākās izglītības programma, proti, kursu kopums, kuri pasniegti izglītības iestādē, kas valstī, kurā tā atrodas, ir atzīta par augstākās izglītības iestādi. Šajā direktīvā augstākās izglītības kvalifikāciju ņem vērā, ja tās iegūšanai nepieciešamais mācību ilgums bijis vismaz trīs gadi;

- i) “profesionālā pieredze” ir faktiskā un likumīga strādāšana attiecīgajā profesijā;
- j) “reglamentēta profesija” ir reglamentēta profesija, kā noteikts Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

3. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas iesniedz pieteikumu uzņemšanai kādas dalībvalsts teritorijā augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkā saskaņā ar šajā direktīvā noteikto.
2. Šī direktīva neattiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem:
 - a) kuriem ir atļauja uzturēties dalībvalstī, pamatojoties uz pagaidu aizsardzību, vai kuri ir pieteikušies uz uzturēšanās atļauju ar šādu pamatojumu un gaida lēmumu par savu statusu;
 - b) kuriem ir starptautiska aizsardzība saskaņā ar Padomes Direktīvu 2004/83/EK (2004. gada 29. aprīlis) par obligātiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu ⁽¹⁾, vai kuri pieteikušies uz starptautisku aizsardzību saskaņā ar minēto direktīvu, bet vēl nav pieņemts galīgais lēmums par viņu pieteikumu;
 - c) kuriem ir aizsardzība saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, starptautiskām saistībām vai dalībvalstu praksi vai kuri ir pieteikušies uz aizsardzību saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, starptautiskām saistībām vai praksi, bet vēl nav pieņemts galīgais lēmums par viņu pieteikumu;
 - d) kuri piesakās uz uzturēšanos kādā dalībvalstī pētnieka statusā Direktīvas 2005/71/EK nozīmē, lai veiktu pētniecības projektu;
 - e) kuri ir tāda Eiropas Savienības pilsoņa ģimenes locekļi, kurš ir izmantojis vai izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties Kopienas teritorijā saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽²⁾;
 - f) kuriem ir EK pastāvīgā iedzīvotāja statuss kādā no dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvu 2003/109/EK un kuri izmanto savas tiesības uzturēties citā dalībvalstī, lai veiktu saimniecisko darbību darbinieka vai pašnodarbinātas personas statusā;

⁽¹⁾ OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

- g) kuri ieceļo kādā no dalībvalstīm saskaņā ar saistībām, kas ietvertas kādā no starptautiskajiem nolīgumiem, kuri atvieglo ieceļošanu un pagaidu uzturēšanos noteiktām fizisku personu kategorijām, kas saistītas ar tirdzniecību un ieguldījumiem;
- h) kuri uzņemti kādas dalībvalsts teritorijā kā sezonas strādnieki;
- i) kuru izraidīšana ir atlikta faktiska vai juridiska pamatojuma dēļ;
- j) uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā⁽¹⁾, kamēr viņi ir norīkoti attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Papildus tam šo direktīvu nepiemēro trešo valstu valstspiederīgajiem un viņu ģimenes locekļiem neatkarīgi no valstspiederības, kuri saskaņā ar nolīgumiem starp Kopienu un tās dalībvalstīm un attiecīgajām trešām valstīm var izmantot tādas pašas tiesības uz pārvietošanās brīvību, kādas ir Savienības pilsoņiem.

3. Šī direktīva neskar nolīgumus starp Kopienu un/vai tās dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm, kuros uzskaitītas profesijas, uz ko šai direktīvai nebūtu jāattiecas, lai nodrošinātu ētisku darbā pieņemšanu nozarēs, kuras izjūt darbinieku trūkumu, aizsargājot cilvēkresursus jaunattīstības valstīs, kas ir šo nolīgumu parakstītājas.

4. Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības jebkāda veida nodarbinātībai izsniegt citas uzturēšanās atļaujas, kas nav ES zilā karte. Šādas uzturēšanās atļaujas nepiešķir uzturēšanās tiesības pārējās dalībvalstīs, kā paredzēts šajā direktīvā.

4. pants

Labvēlīgāki noteikumi

1. Šo direktīvu piemēro, neierobežojot labvēlīgākus noteikumus, kas ietverti:
- a) Kopienas tiesību aktos, tostarp divpusējos un daudzpusējos nolīgumos starp Kopienu vai Kopienu un tās dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm;
 - b) divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos, kuri noslēgti starp vienu vai vairākām dalībvalstīm un vienu vai vairākām trešām valstīm.
2. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības saistībā ar turpmāk norādītajiem šīs direktīvas noteikumiem pieņemt vai

saglabāt spēkā labvēlīgākus noteikumus attiecībā uz personām, kurām to piemēro:

- a) 5. panta 3. punkts, piemērojot 18. pantu;
- b) 11. pants, 12. panta 1. punkta otrais teikums, 12. panta 2. punkts, 13., 14., 15. pants un 16. panta 4. punkts.

II NODAĻA

UZŅĒMŠANAS NOSACĪJUMI

5. pants

Uzņemšanas kritēriji

1. Neskarot 10. panta 1. punktu, trešās valsts valstspiederīgais, kas iesniedz ES zilās kartes pieteikumu saskaņā ar šo direktīvu:
- a) uzrāda derīgu darba līgumu vai – ja tā paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos – saistošu darba piedāvājumu attiecībā uz augsti kvalificētu nodarbinātību vismaz uz vienu gadu attiecīgajā dalībvalstī;
 - b) uzrāda dokumentu, kurš apliecina, ka ir izpildīti attiecīgās valsts tiesību aktos paredzētie nosacījumi par to, kā Savienības pilsoņi strādā regulētās profesijās, kuri konkrēti noteikti darba līgumā vai saistošā darba piedāvājumā, kā paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos;
 - c) attiecībā uz neregulētām profesijām uzrāda dokumentus, kas apliecina attiecīgu augstāko profesionālo kvalifikāciju darba līgumā vai saistošajā darba piedāvājumā noteiktajā specialitātē vai nozarē, kā paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos;
 - d) uzrāda derīgu ceļošanas dokumentu, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos, vīzas pieteikumu vai vīzu, ja tā vajadzīga, kā arī, attiecīgā gadījumā, pierādījumu par derīgu uzturēšanās atļauju vai valsts ilgtermiņa vīzu. Dalībvalstis var pieprasīt, lai ceļošanas dokumenta derīguma termiņš ietvertu vismaz uzturēšanās atļaujas sākotnējo termiņu;
 - e) uzrāda pierādījumu par to, ka viņam ir veselības apdrošināšana vai, ja paredzēts valsts tiesību aktos, ka viņš ir pieteicies uz veselības apdrošināšanu, kas sedz visus riskus, ko parasti aptver attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgo apdrošināšana, periodiem, kad šāds apdrošināšanas segums un atbilstīgās tiesības uz pabalstiem netiek nodrošinātas saskaņā ar darba līgumu vai tā rezultātā;
 - f) netiek uzskatīts par draudu sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības drošībai vai sabiedrības veselībai.

⁽¹⁾ OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai pieteikuma iesniedzējs norāda savu adresi attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

3. Papildus 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem bruto gada alga, kas izriet no darba līgumā vai saistošajā darba piedāvājumā noteiktās mēnešalgas vai gada algas, nav mazāka par valsts algas sliekšni, ko šajā nolūkā noteikušas un publicējušas dalībvalstis un kas ir vismaz 1,5 reizes lielāks par attiecīgās dalībvalsts vidējo bruto gada algu.

4. Īstenojot 3. punktu, dalībvalstis var prasīt, lai tiktu ievēroti visi nosacījumi piemērojamos tiesību aktos, kolektīvos līgumos vai praksē attiecīgās augsti kvalificētas nodarbinātības profesionālās nozarēs.

5. Atkāpjoties no 3. punkta un attiecībā uz nodarbinātību profesijās, kurās īpaši vajadzīgi darba ņēmēji no trešām valstīm un kuras pieder pie ISCO 1. un 2. pamatgrupas, algas sliekšnis drīkst būt vismaz 1,2 reizes lielāks par vidējo bruto gada algu attiecīgajā dalībvalstī. Šādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts katru gadu Komisijai paziņo sarakstu ar profesijām, attiecībā uz kurām ir nolemts izdarīt izņēmumu.

6. Šis pants neskar piemērojamos kolektīvos līgumus vai praksi attiecīgās augsti kvalificētas nodarbinātības profesionālās nozarēs.

6. pants

Uzņemšanas apjomi

Šī direktīva neietekmē dalībvalsts tiesības noteikt uzņemšanas apjomu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri tās teritorijā ieceļo augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkā.

III NODAĻA

ES ZILĀ KARTE, PROCEDŪRA UN PĀRSKATĀMĪBA

7. pants

ES zilā karte

1. Trešās valsts valstspiederīgajam, kas iesniedzis pieteikumu un atbilst 5. pantā izklāstītajām prasībām un par ko kompetentās iestādes ir pieņēmušas pozitīvu lēmumu saskaņā ar 8. pantu, izsniedz ES zilo karti.

Attiecīgā dalībvalsts nodrošina trešās valsts valstspiederīgajam visas iespējas iegūt nepieciešamās vīzas.

2. Dalībvalstis ES zilajai kartei nosaka standarta derīguma termiņu no viena gada līdz četriem gadiem. Ja darba līgums aptver laikposmu, kas ir īsāks par minēto periodu, ES zilo karti izsniedz vai atjauno uz darba līguma termiņu plus trim mēnešiem.

3. ES zilo karti izsniedz dalībvalsts kompetentās iestādes, izmantojot vienotu formu, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1030/2002. Saskaņā ar minētās regulas pielikuma a) punkta 7.5.–9. apakšpunktu dalībvalstis ES zilajā kartē norāda nosacījumus piekļuvei darba tirgum, kā noteikts šīs direktīvas 12. panta 1. punktā. Uzturēšanās atļaujas iedaļā "atļaujas veids" dalībvalstis izdara ierakstu "ES zilā karte".

4. ES zilās kartes derīguma termiņā tās turētājam ir šādas tiesības:

a) ieceļot, atkārtoti ieceļot un uzturēties tās dalībvalsts teritorijā, kas izdevusi ES zilo karti;

b) šajā direktīvā atzītās tiesības.

8. pants

Atteikuma iemesli

1. Dalībvalstis noraida ES zilās kartes pieteikumu, ja pieteikuma iesniedzējs neatbilst 5. pantā izklāstītajām prasībām vai ja uzrādītie dokumenti ir iegūti krāpnieciskā ceļā vai ir viltoti vai izmainīti.

2. Pirms lēmuma pieņemšanas par ES zilās kartes pieteikumu un izskatot jautājumus par atjaunošanu vai atļaujām saskaņā ar 12. panta 1. un 2. punktu pirmajos divos gados kopš likumīgas nodarbinātības kā ES zilās kartes turētājam, dalībvalstis var izpētīt situāciju savā darba tirgū un piemērot savas valsts procedūras attiecībā uz prasībām par brīvās darba vietas aizpildīšanu.

Dalībvalstis var pārliecināties par to, vai attiecīgo brīvo darba vietu varētu aizpildīt ar valsts vai Kopienas darbaspēku, ar trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi dzīvo attiecīgajā dalībvalstī un saskaņā ar Kopienas vai valsts tiesību aktiem jau ir tās darba tirgū, vai arī ar EK pastāvīgajiem iedzīvotājiem, kuri vēlas pārcelties uz minēto dalībvalsti augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkā atbilstīgi Direktīvas 2003/109/EK III nodaļai.

3. ES zilās kartes pieteikumu var uzskatīt par nepieņemamu, arī pamatojoties uz 6. pantu.

4. Dalībvalstis var noraidīt ES zilās kartes pieteikumu, lai izcelsmes valstīs nodrošinātu ētisku darbā pieņemšanu nozarēs, kurās trūkst kvalificētu darba ņēmēju.

5. Dalībvalstis var noraidīt ES zilās kartes pieteikumu, ja atbilstīgi valsts tiesību aktiem darba devējs ir sodīts par nedeklarētu darbu un/vai nelikumīgu nodarbināšanu.

9. pants

ES zilās kartes atsaukšana vai neatjaunošana

1. Dalībvalstis atsauc uz šīs direktīvas pamata izsniegto ES zilo karti vai atsaka tās atjaunošanu, ja:

- a) tā ir iegūta krāpnieciskā ceļā vai ir viltota vai izmainīta;
- b) tiek konstatēts, ka turētājs nav atbildis vai vairs neatbilst šajā direktīvā noteiktajiem ieeļošanas un uzturēšanās nosacījumiem vai uzturas citos nolūkos nekā tie, kuros viņam bija atļauts uzturēties;
- c) turētājs nav ievērojis 12. panta 1. un 2. punktā un 13. pantā paredzētos ierobežojumus.

2. Šīs direktīvas 12. panta 2. punkta otrajā daļā un 13. panta 4. punktā paredzētā paziņojuma nesniegšanu neuzskata par pietiekamu iemeslu ES zilās kartes atsaukšanai vai neatjaunošanai, ja turētājs var pierādīt, ka paziņojums nesasniedza kompetentās iestādes tāda iemesla pēc, kas nav atkarīgs no turētāja gribas.

3. Dalībvalstis var atsaukt saskaņā ar šo direktīvu izsniegto ES zilo karti vai atteikt tās atjaunošanu šādos gadījumos:

- a) sabiedriskās kārtības, sabiedrības drošības vai sabiedrības veselības iemeslu dēļ;
- b) ja ES zilās kartes turētājam nav pietiekamu ienākumu, lai uzturētu sevi un, attiecīgā gadījumā, savus ģimenes locekļus, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu. Dalībvalstis novērtē minētos ienākumus atkarībā no to veida un pastāvīguma un var ņemt vērā valsts minimālo algu un pensiju līmeni, kā arī attiecīgās personas ģimenes locekļu skaitu. Šādu izvērtējumu neveic 13. pantā minētajā bezdarba periodā;
- c) ja attiecīgā persona nav paziņojusi savu adresi;
- d) ja ES zilās kartes turētājs lūdz sociālo palīdzību, ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts viņam ir iepriekš sniegusi atbilstīgu rakstisku informāciju.

10. pants

Uzņemšanas pieteikumi

1. Dalībvalstis izlemj, vai ES zilās kartes pieteikumu iesniedz trešās valsts valstspiederīgais un/vai viņa darba devējs.

2. Pieteikumu izskata un izvērtē vai nu tad, ja trešās valsts valstspiederīgais uzturas ārpus tās dalībvalsts teritorijas, kurā viņš vēlas tikt uzņemts, vai arī tad, ja viņš jau uzturas šīs dalībvalsts teritorijā ar derīgu uzturēšanās atļauju vai valsts ilgtermiņa vīzu.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalsts var saskaņā ar saviem tiesību aktiem pieņemt iesniegto pieteikumu, ja attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam nav derīgas uzturēšanās atļaujas, bet viņa atrašanās tās teritorijā ir likumīga.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalsts var paredzēt, ka pieteikumu var iesniegt, vienīgi atrodoties ārpus tās teritorijas, ar nosacījumu, ka šādi ierobežojumi – vai nu visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, vai arī īpašām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām – šīs direktīvas pieņemšanas laikā jau ir paredzēti attiecīgās valsts esošajos tiesību aktos.

11. pants

Procesuālās garantijas

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem lēmumu par pilnīgu ES zilās kartes pieteikumu un saskaņā ar paziņošanas procedūram, kas noteiktas attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos, pēc iespējas drīzāk un vēlākais 90 dienās no pieteikuma iesniegšanas dienas rakstiski par to paziņo pieteikuma iesniedzējam.

Attiecīgās valsts tiesību aktos nosaka jebkādas sekas, kādas ir tam, ka lēmums netiek pieņemts šā punkta pirmajā daļā paredzētajā termiņā.

2. Ja pieteikuma pamatojumā sniegtā informācija vai dokumenti nav pietiekami, kompetentās iestādes paziņo pieteikuma iesniedzējam, kāda papildu informācija ir nepieciešama, un nosaka pieņemamu termiņu tās sniegšanai. Šā panta 1. punktā minēto termiņu aptur līdz laikam, kad iestādes saņēmušas vajadzīgo papildu informāciju vai dokumentus. Ja papildu informāciju vai dokumentus noteiktajā termiņā neiesniedz, pieteikumu var noraidīt.

3. Lēmumu noraidīt ES zilās kartes pieteikumu, lēmumu neatjaunot vai atsaukt ES zilo karti rakstiski dara zināmu attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam un, attiecīgā gadījumā, viņa darba devējam saskaņā ar paziņošanas procedūram, kādas noteiktas attiecīgajos valsts tiesību aktos, un to var apstrīdēt attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem. Paziņojumā norāda lēmuma iemeslus, pieejamās pārsūdzības procedūras un rīcības termiņu.

IV NODAĻA

TIESĪBAS

12. pants

Piekluve darba tirgum

1. Pirmos divus gadus likumīgi strādājot attiecīgajā dalībvalstī ES zilās kartes turētāja statusā, attiecīgās personas piekļuvi darba tirgum ierobežo, atļaujot tikai tādas algotas nodarbinātības darbības, kas atbilst 5. pantā ietvertajiem uzņemšanas nosacījumiem. Pēc šiem pirmajiem diviem gadiem dalībvalstis var piešķirt attiecīgajām personām vienlīdzīgu attieksmi ar valstspiederīgajiem attiecībā uz piekļuvi augsti kvalificētai nodarbinātībai.

2. Pirmos divus gadus likumīgi strādājot attiecīgajā dalībvalstī ES zilās kartes turētāja statusā, darba devēja maiņai iepriekš saskaņā ar attiecīgās valsts procedūrām un 11. panta 1. punktā noteiktajā termiņā saņem uzturēšanās dalībvalsts kompetento iestāžu rakstisku atļauju. Par grozījumiem, kas ietekmē uzņemšanas nosacījumus, iepriekš informē vai, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, tiem iepriekš saņem atļauju.

Pēc šiem pirmajiem diviem gadiem, ja attiecīgā dalībvalsts neizmanto 1. punktā paredzēto iespēju attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi, attiecīgā persona saskaņā ar valsts procedūrām paziņo uzturēšanās dalībvalsts kompetentajām iestādēm izmaiņas, kas ietekmē 5. panta nosacījumus.

3. Dalībvalsts var saglabāt ierobežojumus attiecībā uz piekļuvi nodarbinātībai, ja šādas nodarbinātības darbības ietver epizodisku iesaisti valsts iestāžu darbībā un pienākumu aizsargāt valsts vispārējās intereses un ja saskaņā ar esošajiem attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktiem šādas darbības var veikt vienīgi valstspiederīgie.

4. Dalībvalstis var saglabāt ierobežojumus attiecībā uz piekļuvi nodarbinātības darbībām gadījumos, kad saskaņā ar esošajiem attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktiem šīs darbības var veikt vienīgi valstspiederīgie, Savienības pilsoņi vai EEZ pilsoņi.

5. Šo pantu piemēro, neskarot Kopienas priekšrocības principu, kas izklāstīts 2003. un 2005. gada Pievienošanās aktu attiecīgajos noteikumos, jo īpaši saistībā ar attiecīgo dalībvalstu valstspiederīgo tiesībām piekļūt darba tirgum.

13. pants

Pagaidu bezdarbs

1. Bezdarbs pats par sevi nav iemesls ES zilās kartes atsaukšanai, izņemot gadījumus, kad bezdarba periods pārsniedz trīs secīgus mēnešus vai kad tas iestājas vairāk nekā vienu reizi ES zilās kartes derīguma termiņa laikā.

2. Šā panta 1. punktā minētajā periodā ES zilās kartes turētājam ir atļauts meklēt un pieņemt darbu saskaņā ar 12. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Dalībvalstis ļauj ES zilās kartes turētājam palikt to teritorijā, līdz tiek piešķirta vai atteikta atļauja, kas vajadzīga saskaņā ar 12. panta 2. punktu. Šīs direktīvas 12. panta 2. punktā noteiktā paziņošana automātiski izbeidz bezdarba periodu.

4. Saskaņā ar attiecīgās valsts procedūrām ES zilās kartes turētājs par bezdarba perioda sākumu paziņo uzturēšanās dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

14. pants

Vienlīdzīga attieksme

1. ES zilās kartes turētāji saņem vienlīdzīgu attieksmi ar zilās kartes izsniedzējas dalībvalsts valstspiederīgajiem, ciktāl tas attiecas uz:

- a) darba apstākļiem, tostarp atalgojumu un atļaišanu, kā arī uz veselību un drošības prasībām darba vietā;
- b) biedrošanās brīvību un piederību pie organizācijas, dalību organizācijā, kas pārstāv darba ņēmējus vai darba devējus, vai jebkurā organizācijā, kuras locekļi ir iesaistīti īpašā darbā, tostarp šo organizāciju nodrošinātiem ieguvumiem, neskarot valsts tiesību aktus par sabiedrisko kārtību un sabiedrības drošību;
- c) izglītību un arodmācībām;
- d) diplomu, sertifikātu un citu profesionālo kvalifikāciju atzīšanu saskaņā ar attiecīgajām valsts procedūrām;
- e) valsts tiesību aktu noteikumiem, kas attiecas uz Regulā (EEK) Nr. 1408/71 noteiktajām sociālā nodrošinājuma jomām. Attiecīgi piemēro īpašos noteikumus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 859/2003 pielikumā;
- f) neskarot spēkā esošus divpusējus nolīgumus, ar ienākumiem saistītu uzkrāto vecuma pensiju izmaksāšanu pēc likmes, ko saskaņā ar tiesību aktiem piemēro debitora dalībvalstī(-īs), ja pārceļas uz trešo valsti;
- g) piekļuvi precēm un pakalpojumiem un sabiedriski pieejamu preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, tostarp mājokļa iegūšanas procedūrām, kā arī informācijas un palīdzības pakalpojumiem, ko sniedz nodarbinātības dienestī;
- h) brīvu piekļuvi visai attiecīgās dalībvalsts teritorijai robežās, kas noteiktas valsts tiesību aktos.

2. Saistībā ar 1. punkta c) un g) apakšpunktu attiecīgā dalībvalsts var ierobežot vienlīdzīgu attieksmi attiecībā uz stipendijām un uzturēšanas pabalstiem, un aizdevumiem vai citām dotācijām un aizdevumiem attiecībā uz vidusskolas un augstāko izglītību un arodapmācību, un mājokļa iegūšanas procedūrām.

Saistībā ar 1. punkta c) apakšpunktu:

a) uz piekļuvi universitātes un pēcvidusskolas izglītībai var attiekties valsts tiesību aktos noteiktu īpašu priekšnoteikumu izpilde;

b) attiecīgā dalībvalsts var ierobežot vienlīdzīgu attieksmi, piešķirot to tikai gadījumos, kad ES zilās kartes turētāja vai viņa ģimenes locekļu, kuriem viņš pieprasa pabalstus, reģistrētā vai parastā dzīvesvieta atrodas tās teritorijā.

Šā panta 1. punkta g) apakšpunkts neskar līguma brīvību saskaņā ar Kopienas un valsts tiesību aktiem.

3. Šā panta 1. punktā noteiktās tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi neskar dalībvalsts tiesības atsaukt vai atteikties atjaunot ES zilo karti saskaņā ar 9. pantu.

4. Ja ES zilās kartes turētājs pārceļas uz otru dalībvalsti saskaņā ar 18. pantu un ja vēl nav pieņemts pozitīvs lēmums par ES zilās kartes piešķiršanu, dalībvalstis var ierobežot vienlīdzīgu attieksmi šā panta 1. punkta minētajās jomās, izņemot b) un d) apakšpunktā minēto jomu. Ja šajā laikā dalībvalstis atļauj pieteikuma iesniedzējam strādāt, viņam piešķir vienlīdzīgu attieksmi ar otras dalībvalsts valstspiederīgajiem visās 1. punktā minētajās jomās.

15. pants

Ģimenes locekļi

1. Direktīvu 2003/86/EK piemēro ar atkāpēm, kas noteiktas šajā pantā.

2. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 3. panta 1. punkta un 8. panta, ģimenes atkalapvienošanās nepadara atkarīgu no prasības, lai ES zilās kartes turētājam būtu vērā ņemamas iespējas iegūt pastāvīgās uzturēšanās tiesības un viņš būtu nodzīvojis dalībvalstī obligāto minimālo periodu.

3. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 4. panta 1. punkta pēdējās daļas un 7. panta 2. punkta, minētajos noteikumos paredzētos integrācijas nosacījumus un pasākumus var piemērot vienīgi pēc tam, kad attiecīgajām personām ir atļauta ģimenes atkalapvienošanās.

4. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 5. panta 4. punkta pirmās daļas, uzturēšanās atļaujas ģimenes locekļiem piešķir, ja

ir izpildīti nosacījumi ģimenes atkalapvienošanai vēlākais sešos mēnešos no pieteikuma iesniegšanas dienas.

5. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 13. panta 2. un 3. punkta, ģimenes locekļu uzturēšanās atļauju derīguma termiņš ir tāds pats kā ES zilās kartes turētāja uzturēšanās atļaujas derīguma termiņš, ja to pieļauj viņu ceļošanas dokumentu derīguma termiņš.

6. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 14. panta 2. punkta otrā teikuma, dalībvalstis nepiemēro nekādu termiņu attiecībā uz piekļuvi darba tirgum.

Šo punktu piemēro no 2011. gada 19. decembra.

7. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/86/EK 15. panta 1. punkta, lai aprēķinātu piecu gadu uzturēšanās termiņu, kas nepieciešams, lai saņemtu patstāvīgu uzturēšanās atļauju, var summēt uzturēšanos dažādās dalībvalstīs.

8. Ja dalībvalstis izmanto 7. punktā paredzēto iespēju, *mutatis mutandis* piemēro šīs direktīvas 16. pantā izklāstītos noteikumus par to, kā tiek summēti ES zilās kartes turētāja uzturēšanās periodi dažādās dalībvalstīs.

16. pants

EK pastāvīgā iedzīvotāja statuss ES zilās kartes turētājiem

1. Direktīvu 2003/109/EK piemēro ar atkāpēm, kas noteiktas šajā pantā.

2. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/109/EK 4. panta 1. punkta, ES zilās kartes turētājam, kas izmantojis šīs direktīvas 18. pantā noteikto iespēju, ir atļauts summēt uzturēšanās periodus dažādās dalībvalstīs, lai izpildītu prasības par uzturēšanās ilgumu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) piecus gadus ilga likumīga un nepārtraukta uzturēšanās Kopienas teritorijā ES zilās kartes turētāja statusā; un

b) tieši pirms attiecīgā pieteikuma iesniegšanas – divus gadus ilga likumīga un nepārtraukta uzturēšanās ES zilās kartes turētāja statusā tās dalībvalsts teritorijā, kurā iesniegts pieteikums EK pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās atļaujai.

3. Lai aprēķinātu likumīgas un nepārtrauktas uzturēšanās periodu Kopienā un atkāpjoties no Direktīvas 2003/109/EK 4. panta 3. punkta pirmās daļas, prombūtnes periodi no Kopienas teritorijas nepārtrauc šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto periodu, ja tie nepārsniedz divpadsmit secīgus mēnešus un kopā nepārsniedz astoņpadsmit mēnešus šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā periodā. Šo punktu piemēro arī gadījumos, kad ES zilās kartes turētājs nav izmantojis 18. pantā paredzēto iespēju.

4. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/109/EK 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta, dalībvalstis līdz 24 secīgiem mēnešiem pagarina prombūtnes periodu no Kopienas teritorijas, kas atļauts EK pastāvīgam iedzīvotājam, kuram ir pastāvīgā uzturēšanās atļauja ar šīs direktīvas 17. panta 2. punktā minēto piezīmi, un viņa ģimenes locekļiem, kam piešķirts EK pastāvīgā iedzīvotāja statuss.

5. Šā panta 3. un 4. punktā paredzētās atkāpes no Direktīvas 2003/109/EK var arī attiecināt vienīgi uz gadījumiem, kad attiecīgais trešo valstu valstspiederīgais var uzrādīt pierādījumu, ka viņš bijis prom no Kopienas teritorijas, lai veiktu saimniecisko darbību darbinieka vai pašnodarbinātas personas statusā vai lai pildītu brīvprātīgo dienestu vai studētu savā izcelsmes valstī.

6. Šīs direktīvas 14. panta 1. punkta f) apakšpunktu un 15. pantu turpina piemērot pastāvīgiem iedzīvotājiem – attiecīgā gadījumā ar 17. panta 2. punktā minēto piezīmi – pēc tam, kad ES zilās kartes turētājs kļuvis par EK pastāvīgu iedzīvotāju.

17. pants

Pastāvīgā uzturēšanās atļauja

1. ES zilās kartes turētājiem, kas atbilst šīs direktīvas 16. pantā izklāstītajiem nosacījumiem EK pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai, izsniedz uzturēšanās atļauju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1030/2002 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

2. Šā panta 1. punktā minētās uzturēšanās atļaujas iedaļā "Piezīmes" dalībvalstis izdara ierakstu "Bijušais ES zilās kartes turētājs".

V NODAĻA

UZTURĒŠANĀS CITĀS DALĪBVALSTĪS

18. pants

Nosacījumi

1. Pēc astoņpadsmit mēnešiem, kas pirmajā dalībvalstī likumīgi nodzīvoti ES zilās kartes turētāja statusā, attiecīgā persona un viņa ģimenes locekļi drīkst pārcelties uz dalībvalsti, kas nav pirmā dalībvalsts, augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos saskaņā ar šajā pantā ietvertajiem nosacījumiem.

2. Cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc ieceļošanas otras dalībvalsts teritorijā ES zilās kartes turētājs un/vai viņa darba devējs iesniedz šīs dalībvalsts kompetentajai iestādei ES zilās kartes pieteikumu un uzrāda visus dokumentus, kas apliecina viņa atbilstību 5. pantā ietvertajiem nosacījumiem otrajai dalībvalstij. Otrā dalībvalsts var izlemt saskaņā ar valstu tiesību aktiem neļaut pieteikuma iesniedzējam strādāt, līdz tas kompetentā iestādē pieņēmusi pozitīvu lēmumu par pieteikumu.

3. Pieteikumu var iesniegt arī otrās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kamēr ES zilās kartes turētājs vēl uzturas pirmās dalībvalsts teritorijā.

4. Saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru otrā dalībvalsts apstrādā pieteikumu un rakstiski informē pieteikuma iesniedzēju un pirmo dalībvalsti par savu lēmumu vai nu:

a) izsniegt ES zilo karti un atļaut pieteikuma iesniedzējam uzturēties tās teritorijā augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkā, ja ir izpildīti šajā pantā ietvertie nosacījumi, kā arī atbilstīgi nosacījumiem, kas izklāstīti 7.–14. pantā; vai arī

b) atteikt ES zilās kartes izsniegšanu un saskaņā ar valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām, tostarp izraidīšanas procedūrām, uzlikt pieteikuma iesniedzējam un viņa ģimenes locekļiem pienākumu atstāt tās teritoriju, ja nav izpildīti šajā pantā ietvertie nosacījumi. Pirmā dalībvalsts nekavējoties bez formalitāšu kārtošanas uzņem atpakaļ ES zilās kartes turētāju un viņa ģimenes locekļus. To piemēro arī gadījumos, kad ES zilajai kartei, ko izsniegusi pirmā dalībvalsts, ir beidzies derīguma termiņš vai tā atsaukta pieteikuma izskatīšanas laikā. Pēc atpakaļuzņemšanas piemēro 13. pantu.

5. Gadījumos, kad procedūras laikā beidzas termiņš ES zilajai kartei, ko izsniegusi pirmā dalībvalsts, dalībvalstis, ja to prasa valsts tiesību akti, var izsniegt valsts pagaidu uzturēšanās atļaujas vai līdzvērtīgas atļaujas, kas ļauj pieteikuma iesniedzējam turpināt likumīgi uzturēties to teritorijā, līdz kompetentās iestādes pieņem lēmumu par attiecīgo pieteikumu.

6. Pieteikuma iesniedzēju un/vai viņa darba devēju var saukt pie atbildības par izdevumiem, kas saistīti ar ES zilās kartes turētāja un viņa ģimenes locekļu atgriešanu un atpakaļuzņemšanu saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu, tostarp – attiecīgos gadījumos – par izdevumiem, kas veikti no valsts līdzekļiem.

7. Piemērojot šo pantu, dalībvalstis var turpināt piemērot 6. pantā minētos uzņemšanas apjomus.

8. Sākot ar otro reizi, kad ES zilās kartes turētājs un – attiecīgā gadījumā – viņa ģimenes locekļi izmanto iespēju pārcelties uz citu dalībvalsti saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem, "pirmā dalībvalsts" ir dalībvalsts, no kuras attiecīgā persona pārcēlas, un "otrā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurai viņš iesniedz uzturēšanās pieteikumu.

19. pants

Ģimenes locekļu uzturēšanās otrajā dalībvalstī

1. Ja ES zilās kartes turētājs pārcēlas uz otro dalībvalsti saskaņā ar 18. pantu un ja ģimene jau bijusi izveidota pirmajā dalībvalstī, viņa ģimenes locekļiem ir atļauts doties viņam līdzi vai pievienoties viņam.

2. Ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc ieceļošanas otrās dalībvalsts teritorijā attiecīgie ģimenes locekļi vai ES zilās kartes turētājs saskaņā ar valsts tiesību aktiem iesniedz šīs dalībvalsts kompetentajām iestādēm ģimenes locekļa uzturēšanās atļaujas pieteikumu.

Gadījumos, kad procedūras laikā beidzas termiņš ģimenes locekļa uzturēšanās atļaujai, ko izsniegusi pirmā dalībvalsts, vai tā vairs nedod turētājam tiesības likumīgi dzīvot otrās dalībvalsts teritorijā, dalībvalstis ļauj personai uzturēties savā teritorijā, vajadzības gadījumā izsniedzot valsts pagaidu uzturēšanās atļaujas vai līdzvērtīgas atļaujas, kas ļauj pieteikuma iesniedzējam turpināt likumīgi uzturēties to teritorijā kopā ar ES zilās kartes turētāju, līdz otrās dalībvalsts kompetentās iestādes pieņem lēmumu par attiecīgo pieteikumu.

3. Otrā dalībvalsts var pieprasīt, lai attiecīgie ģimenes locekļi kopā ar uzturēšanās atļaujas pieteikumu iesniedz:

- a) uzturēšanās atļauju pirmajā dalībvalstī un derīgu ceļošanas dokumentu vai to apliecinātas kopijas, kā arī – ja nepieciešams – vīzu;
- b) pierādījumus, ka viņi kā ES zilās kartes turētāja ģimenes locekļi dzīvojuši pirmajā dalībvalstī;
- c) pierādījumu, ka viņiem ir veselības apdrošināšana, kas sedz visus riskus otrajā dalībvalstī, vai ka ES zilās kartes turētājam ir šāda apdrošināšana viņiem.

4. Otrā dalībvalsts var prasīt, lai ES zilās kartes turētājs iesniedz pierādījumus par to, ka viņam ir:

- a) pajumte, kas uzskatāma par normālu, salīdzinot ar līdzīgas ģimenes dzīvesvietu tajā pašā reģionā, un kas atbilst vispārējiem higiēnas un drošības standartiem, kuri ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī;
- b) stabili un pastāvīgi ienākumi, kas ir pietiekami, lai uzturētu sevi un savas ģimenes locekļus, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu. Dalībvalstis izvērtē minētos ienākumus atkarībā no to veida un pastāvīguma un var ņemt vērā valsts minimālo algu un pensiju līmeni, kā arī ģimenes locekļu skaitu.

5. Šīs direktīvas 15. pantā paredzētās atkāpes turpina piemērot *mutatis mutandis*.

6. Ja ģimene nav bijusi izveidota jau pirmajā dalībvalstī, piemēro 15. pantu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Dalībvalstis ziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par to, vai ir stājušies spēkā normatīvi pasākumi attiecībā uz 6. pantu, 8. panta 2. punktu un 18. panta 6. punktu.

Dalībvalstis, kas izmanto 8. panta 4. punkta noteikumus, paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm pienācīgi pamatotu lēmumu, norādot attiecīgās valstis un nozares.

2. Reizi gadā un pirmo reizi ne vēlāk kā 2013. gada 19. jūnijā dalībvalstis saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 862/2007 paziņo Komisijai statistiku par trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kam iepriekšējā kalendārajā gadā piešķirtas ES zilās kartes, un – ciktāl tas iespējams – par trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kam iepriekšējā kalendārajā gadā atjaunotas vai atsauktas ES zilās kartes, norādot viņu valstspiederību un, ja zināms, nodarbošanos. Tāpat paziņo statistikas datus par uzņemtajiem ģimenes locekļiem, izņemot informāciju par viņu nodarbošanos. Attiecībā uz ES zilās kartes turētājiem un viņu ģimenes locekļiem, kas uzņemti saskaņā ar 18., 19. un 20. pantu, sniegtajā informācijā papildus norāda, ja vien iespējams, iepriekšējās uzturēšanās dalībvalstī.

3. Šīs direktīvas 5. panta 3. punkta un, attiecīgā gadījumā, 5. panta 5. punkta īstenošanas nolūkā atsaucas uz Komisijas (Eurostat) datiem un, attiecīgā gadījumā, uz valsts datiem.

21. pants

Ziņojumi

Reizi trijos gados un pirmo reizi ne vēlāk kā 2014. gada 19. jūnijā Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs, jo īpaši par 3. panta 4. punkta, 5. panta un 18. panta ietekmi, un ierosina visus vajadzīgos grozījumus.

Komisija jo īpaši izvērtē 5. pantā noteiktā algas sliekšņa un minētajā pantā paredzēto atkāpju atbilstību, ņemot vērā, *inter alia*, dalībvalstu atšķirīgās ekonomiskās, nozaru un ģeogrāfiskās situācijas.

22. pants

Kontaktpunkti

1. Dalībvalstis ieceļ kontaktpunktus, kas ir atbildīgi par 16., 18. un 20. pantā minētās informācijas saņemšanu un nosūtīšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina pienācīgu sadarbību 1. punktā minētās informācijas un dokumentācijas apmaiņā.

23. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2011. gada 19. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

25. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2009. gada 25. maijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. ŠEBESTA

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2009. gada 25. maijs)

par izdevumiem veterinārijas jomā

(Kodificēta versija)

(2009/470/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

(4) Šā mērķa sasniegšanai ir jāparedz Kopienas atbalsts veiktajiem un veicamajiem pasākumiem.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

(5) Kopienai būtu jāveic finanšu ieguldījums, lai pēc iespējas ātrāk izskaustu jebkādu nopietnas infekcijas slimības uzliesmojumu.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

(6) Ir arī nepieciešams ar attiecīgiem kontroles pasākumiem novērst un samazināt tādu zoonožu parādīšanos, kuras apdraud cilvēku veselību.

tā kā:

(1) Padomes Lēmums 90/424/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par izdevumiem veterinārijas jomā ⁽²⁾ ir vairākkārt būtiski grozīts ⁽³⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētais lēmums būtu jākodificē.

(7) Ņemot vērā to, ka tika pieņemta Padomes Direktīva 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli ⁽⁴⁾, Kopienas finansiālais ieguldījums būtu jāpiešķir arī tiem izskaušanas pasākumiem, ko dalībvalstis veic, lai apkarotu citas akvakultūras dzīvnieku slimības, ievērojot Kopienas kontroles noteikumus.

(2) Līguma I pielikuma sarakstā minēti dzīvi dzīvnieki un dzīvnieku izcelsmes produkti. Lopkopība un dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū veido ienākumu avotu lielai daļai lauksaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju.

(3) Minētās nozares racionāla attīstība un produktivitātes uzlabošana var tikt sasniegta, ieviešot veterināros pasākumus, kas vērsti uz sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības aizsardzību un uzlabošanu Kopienā.

(8) Piešķirot akvakultūras dzīvnieku slimību kontrolei Kopienas finansiālo ieguldījumu, būtu rūpīgi jāpārbauda, vai ir ievēroti Direktīvā 2006/88/EK izklāstītie kontroles noteikumi saskaņā ar tām pašām procedūrām, ko piemēro šādai rūpīgai pārbaudei un kontrolei attiecībā uz noteiktām sauszemes dzīvnieku slimībām.

⁽¹⁾ 2008. gada 16. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp.

⁽³⁾ Sk. II pielikumu.

⁽⁴⁾ OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.

- (9) Iekšējā tirgus darbībai ir vajadzīga kontroles stratēģija, kas paredz saskaņotu kontroles sistēmu produktiem no trešām valstīm. Šķiet lietderīgi šīs stratēģijas īstenošanu veicināt ar Kopienas finanšu ieguldījumu šīs stratēģijas uzsākšanai un attīstībai.
- (10) Pamatprasību saskaņošana attiecībā uz sabiedrības veselības aizsardzību, dzīvnieku veselības aizsardzību un dzīvnieku aizsardzību paredz vajadzību izveidot Kopienas sadarbības un references laboratorijas, kā arī īstenot tehniskus un zinātniskus pasākumus. Šķiet lietderīgi paredzēt Kopienas finanšu ieguldījumu. Jo īpaši dzīvnieku aizsardzības jomā ir vēlams izveidot datubāzi visas vajadzīgās informācijas apkopošanai, glabāšanai un izplatīšanai.
- (11) Informācijas apkopošanas darbības ir nepieciešamas, lai labāk izstrādātu un īstenotu tiesību aktus dzīvnieku veselības un pārtikas nekaitīguma jomā. Papildus tam ir ārkārtīgi svarīgi iespējami plaši izplatīt informāciju par dzīvnieku veselību un pārtikas nekaitīgumu visā Kopienā. Tādēļ ir vēlams dzīvnieku veselību un pārtikas nekaitīgumu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos iekļaut informācijas politikas dzīvnieku aizsardzības jomā finansējumā.
- (12) Kopienas pasākumi atsevišķu dzīvnieku slimību izskaušanai jau pretendē uz Kopienas finansiālo atbalstu. Attiecīgie noteikumi ietver tos, kas pieņemti ar Padomes Direktīvu 77/391/EEK (1977. gada 17. maijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus liellopu brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanai⁽¹⁾, Padomes Direktīvu 82/400/EEK (1982. gada 14. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 77/391/EEK un ievieš Kopienas papildu pasākumus liellopu brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanai⁽²⁾, Padomes Lēmumu 80/1096/EEK (1980. gada 11. novembris), ar ko ievieš Kopienas finansiālos pasākumus klasiskā cūku mēra izskaušanai⁽³⁾, un Padomes Lēmumu 89/455/EEK (1989. gada 24. jūlijs), ar ko ievieš Kopienas pasākumus eksperimentālu projektu izstrādei trakumsērgas kontroles nolūkos, lai to izskaustu vai novērstu⁽⁴⁾. Ir ieteicams, lai Kopienas finansiālo atbalstu, kas paredzēts iepriekšminēto slimību izskaušanai, arī turpmāk reglamentētu lēmums, kas attiecas uz konkrēto atbalstu.
- (13) Būtu jāparedz Kopienas finanšu pasākums atsevišķu dzīvnieku slimību izskaušanai, kontrolei un novērošanai. Visi Kopienas finanšu pasākumi dzīvnieku slimību un zoonozes izskaušanai, kontrolei un novērošanai, kuri paredz obligātus Kopienas budžeta izdevumus, būtu jāapkopo vienā sadaļā.

⁽¹⁾ OV L 145, 13.6.1977., 44. lpp.

⁽²⁾ OV L 173, 19.6.1982., 18. lpp.

⁽³⁾ OV L 325, 1.12.1980., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 223, 2.8.1989., 19. lpp.

- (14) Ir lietderīgi, lai Komisija šos izdevumus pārvaldītu tieši, ievērojot to raksturu.

- (15) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽⁵⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Šis lēmums nosaka procedūras, kas reglamentē Kopienas finansiālo ieguldījumu:

— īpašiem veterināriem pasākumiem,

— kontroles pasākumiem veterinārijas jomā,

— dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanas, kontroles un uzraudzības programmām.

Šis lēmums neskar dažu dalībvalstu izmantoto iespēju saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu⁽⁶⁾, būt atbilstīgām Kopienas finansiālajam ieguldījumam, kas ir lielāks nekā 50 %.

II NODAĻA

ĪPAŠI VETERINĀRIE PASĀKUMI

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

2. pants

Īpaši veterinārie pasākumi ietver:

— ārkārtas pasākumus,

— kampaņu pret mutes un nagu sērgu,

— informācijas politiku attiecībā uz dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un pārtikas nekaitīgumu,

⁽⁵⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

- tehniskus un zinātniskus pasākumus,
- ieguldījumus valstu programmās, kas vērstas uz konkrētu slimību izskaušanu.

2. IEDAĻA

Ārkārtas pasākumi

3. pants

1. Šo pantu piemēro gadījumā, ja dalībvalsts teritorijā parādās kāda no šādām slimībām:

- govju mēris,
- aitu un kazu mēris,
- cūku vezikulārā slimība,
- infekciozais katarālais drudzis,
- Tešenas slimība,
- aitu bakas vai kazu bakas,
- Rifta ielejas drudzis,
- nodulārā eksantēma,
- Āfrikas zirgu mēris,
- vezikulārais stomatīts,
- Venecuēlas zirgu vīrusa encefalomyelīts,
- briežu hemorāģiskā slimība,
- klasiskais cūku mēris,
- Āfrikas cūku mēris,
- govju infekciozā pleiopneimija,
- epizootiskā zivju hematopoētiskā nekroze (EHN),
- epizootiskais zivju čūlas sindroms (EUS),

- *Bonamia exitiosa* infekcija,
- *Perkinsus marinus* infekcija,
- *Microcytos mackini* infekcija,
- vēžveidīgo dzīvnieku Taura sindroms,
- vēžveidīgo dzīvnieku *Yellowhead* slimība.

2. Attiecīgā dalībvalsts saņem Kopienas finansiālo ieguldījumu slimības izskaušanai ar nosacījumu, ka piemērotie pasākumi ietver saimniecības tūlītēju izolēšanu, tiklīdz radušās aizdomas par slimību, un ka turpmāk pēc attiecīgās slimības oficiālas konstatēšanas tiek veikta:

- to uzņēmīgo sugu dzīvnieku nokaušana, kuri ir slimi vai inficēti vai kuri ir varbūtēji slimi vai inficēti, un to iznīcināšana,
- inficētās barības un inficēto iekārtu iznīcināšana gadījumā, ja tās nav iespējams dezinficēt saskaņā ar trešo ievilkumu,
- saimniecības un saimniecībā esošo iekārtu tīrīšana, dezinfekcija un dezinfekcija,
- aizsardzības zonu izveide,
- attiecīgu pasākumu veikšana, lai novērstu infekciju izplatības risku,
- nogaidīšanas perioda ievērošana pēc dzīvnieku izkaušanas un pirms saimniecības ganāmpulka atjaunošanas,
- ātra un atbilstoša kompensācija lopkopjiem.

3. Attiecīgajām dalībvalstīm tāpat ir pieejams Kopienas finansiālais ieguldījums, ja kādas 1. punktā minētās slimības uzliesmojuma gadījumā divas vai vairākas dalībvalstis cieši sadarbojas, lai kontrolētu epidēmiju, jo īpaši veicot epidemioloģisko izpēti un slimības uzraudzības pasākumus. Neskarot pasākumus, kas paredzēti saistībā ar attiecīgo tirgu kopīgo organizāciju, par īpašo Kopienas finansiālo ieguldījumu lemjam saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Attiecīgā dalībvalsts bez kavēšanās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par pasākumiem, kurus veic saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par paziņošanu un izskaušanu, kā arī par to rezultātiem. Situāciju iespējami īsā laikā izskata 40. panta 1. punktā minētajā komitejā (turpmāk "Komiteja"). Neskarot

pasākumus, kas paredzēti saistībā ar attiecīgo tirgu kopīgo organizāciju, par īpašo Kopienas finansiālo ieguldījumu lemj saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Ja, ņemot vērā situācijas attīstību Kopienā, ir nepieciešams turpināt šā panta 2. punktā un 4. pantā paredzētos pasākumus, tad saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt jaunu lēmumu par Kopienas finansiālo ieguldījumu, kurš varētu pārsniegt 6. punkta pirmajā ievilkumā noteikto 50 % apjomu. Kad ir pieņemts šis lēmums, var noteikt jebkuru pasākumu, kas attiecīgajai dalībvalstij jāveic, lai nodrošinātu rīcības efektivitāti, un jo īpaši pasākumus, kuri nav šā panta 2. punktā minētie pasākumi.

6. Neskarot tirgus atbalsta pasākumus, kas veicami saistībā ar tirgu kopīgo organizāciju, Kopienas finansiālais ieguldījums, kuru nepieciešamības gadījumā sadala vairākās daļās, ir:

— 50 % no izmaksām, kas dalībvalstij radušās, kompensējot īpašniekiem tiem piederošo dzīvnieku izkaušanu un iznīcināšanu un, attiecīgā gadījumā, to produktu iznīcināšanu, kā arī saimniecību un iekārtu tīrīšanu, dezinfekciju un dezinfekciju, kā arī inficētās barības un inficēto iekārtu iznīcināšanu, kā minēts 2. punkta otrajā ievilkumā,

— ja saskaņā ar 5. punktu nolemts veikt vakcināciju – 100 % no vakcīnas piegādes izmaksām un 50 % no vakcinēšanas izmaksām.

4. pants

1. Šo pantu un 3. panta 4. un 5. punktu piemēro, ja dalībvalsts teritorijā konstatēta putnu gripa.

2. Attiecīgā dalībvalsts saņem Kopienas finansiālo ieguldījumu putnu gripas apkarošanai, ja saskaņā ar attiecīgiem Kopienas tiesību aktiem ir pilnībā un efektīvi īstenoti minimālie kontroles pasākumi, kuri paredzēti Padomes Direktīvā 2005/94/EK (2005. gada 20. decembris), ar ko paredz Kopienas pasākumus putnu gripas kontrolei⁽¹⁾, un ja lauksaimniecības dzīvnieku īpašnieki ir ātri un atbilstīgi saņēmuši kompensāciju par to uzņēmīgo sugu dzīvnieku nonāvēšanu, kuri ir slimi vai inficēti vai kuri ir varbūtēji slimi vai inficēti.

3. Kopienas finansiālais ieguldījums – ja nepieciešams, sadalīts vairākās daļās – ir:

— 50 % no izmaksām, kas dalībvalstij radušās, kompensējot lauksaimniecības dzīvnieku īpašniekiem par mājputnu vai citu nebrīvē turētu putnu izkaušanu un kompensējot iznīcināto olu vērtību,

— 50 % no izmaksām, kas dalībvalstij radušās, iznīcinot dzīvniekus, likvidējot dzīvnieku izcelsmes produktus, tirot un dezinficējot saimniecības un iekārtas, iznīcinot inficētu barību un iznīcinot inficētas iekārtas, ja šīs iekārtas nav iespējams dezinficēt,

— 100 % no vakcīnas piegādes izmaksām un 50 % no vakcinācijas veikšanas izmaksām, ja saskaņā ar Direktīvas 2005/94/EK 54. pantu ir nolemts veikt ārkārtas vakcināciju.

5. pants

Dalībvalstis var saskaņā ar šā lēmuma 3. panta 4., 5. un 6. punktā noteiktajām procedūrām piešķirt līdzekļus no darbības programmām, kas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu⁽²⁾ 17. pantu izstrādātas, lai izskaustu šā lēmuma 3. panta 1. punktā uzskaitītās akvakultūras dzīvnieku eksotiskās slimības, ar noteikumu, ka tiek ievēroti Direktīvas 2006/88/EK V nodaļas 3. iedaļā noteiktie minimālie kontroles un izskausanas pasākumi.

6. pants

1. Šā lēmuma 3. pantu piemēro gadījumos, kas saistīti ar 3. panta 1. punktā uzskaitīto slimību izraisītu nopietnu veselības apdraudējumu kontroli Kopienā, pat tad, ja teritorijā, kur slimība uzliesmo, īsteno izskausanas programmu saskaņā ar 27. pantu.

2. Ja dalībvalsts teritorijā sākas Nūkāsas slimība, piemēro 3. pantu.

Tomēr Kopienas finansiālo ieguldījumu nepiešķir vakcīnas iegādei vai vakcinēšanai, izņemot gadījumus, kad Komisija saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu, kas ar konkrētiem nosacījumiem ierobežotā laikposmā un ierobežotā teritorijā atļauj veikt vakcināciju.

⁽¹⁾ OV L 10, 14.1.2006., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

3. Šā lēmuma 3. pantu, izņemot 2. punkta ceturto ievilkumu un 6. punkta otro ievilkumu, piemēro, kad parādās Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/99/EK (2003. gada 17. novembris) par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību⁽¹⁾ minētās zoonozes, ja šī parādīšanās rada tūlītēju risku cilvēku veselībai. Šo nosacījumu izpilda pēc šā lēmuma 3. panta 4. punktā paredzētā lēmuma pieņemšanas.

7. pants

1. Saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija pēc dalībvalsts lūguma pievieno 3. panta 1. punkta sarakstam eksotisku slimību, kuras deklarēšana ir obligāta un kura var būt bīstama Kopienai.

2. Saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru 3. panta 1. punkta sarakstu var papildināt atbilstīgi situācijas attīstībai, iekļaujot slimības, kas paziņojamas saskaņā ar Padomes Direktīvu 82/894/EEK (1982. gada 21. decembris) par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā⁽²⁾, un slimības, kuras var pārnest uz akvakultūras dzīvniekiem. Sarakstā var arī izdarīt grozījumus vai to saīsināt, lai ņemtu vērā panākumus, kas gūti ar Kopienas līmenī pieņemtajiem pasākumiem konkrētu slimību kontrolei.

3. Šā lēmuma 3. panta 2. punktu var papildināt vai grozīt saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru, jo īpaši ņemot vērā jaunu slimību iekļaušanu 3. panta 1. punktā, gūto pieredzi vai Kopienas noteikumu pieņemšanu attiecībā uz slimību kontroli.

8. pants

1. Ja dalībvalsti tieši apdraud trešās valsts vai dalībvalsts teritorijā izcēlusies vai attīstījusies kāda no 3. panta 1. punktā, 4. panta 1. punktā, 6. panta 1. un 2. punktā, 14. panta 1. punktā vai I pielikumā minētajām slimībām, tā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par pasākumiem, kurus tā aizsardzības nolūkā gatavojas veikt.

2. Iespējami īsā laikā situāciju izskata Komitejā. Saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru var nolemt pieņemt jebkādas situācijai piemērotus pasākumus, tostarp vakcinācijas buferzonas izveidi, kā arī piešķirt Kopienas finansiālo ieguldījumu to pasākumu īstenošanai, kurus uzskata par īpaši nepieciešamiem darbības sekmīga iznākuma nodrošināšanai.

3. Šā panta 2. punktā minētajā lēmumā nosaka atbilstīgās izmaksas un Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu.

9. pants

1. Neskarot lēmumus, kas paredzēti Padomes Direktīvas 2003/85/EK (2003. gada 29. septembris) par Kopienas pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei⁽³⁾ 69. panta 1. punktā un šā lēmuma 14. panta 1. punktā, Kopiena pēc dalībvalsts lūguma var nolemt, ka dalībvalstīm ir jāizveido bioloģisko produktu krājumi, kas paredzēti 3. panta 1. punktā, 4. panta 1. punktā, 6. panta 1. punktā minēto slimību kontrolei (vakcīnas, standartizēti vīrusu serotipi, diagnostikas serumi).

2. Par 1. punktā minēto darbību un tās īstenošanas noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz šādu krājumu izvēli, ražošanu, uzglabāšanu, transportēšanu un izmantošanu, un par Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu lemj saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

10. pants

1. Ja 3. panta 1. punktā, 4. panta 1. punktā, 6. panta 1. punktā, 7. panta 1. punktā vai 14. panta 1. punktā minētās slimības izcelšanās vai attīstība trešā valstī var radīt draudus Kopienai, tad Kopiena var atbalstīt šīs slimības kontroles pasākumus, piegādājot vakcīnu vai finansējot vakcīnas iegādi.

2. Par 1. punktā minēto darbību, tās īstenošanas noteikumiem, nosacījumiem, kas uz to var attiekties, kā arī par Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu lemj saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

11. pants

1. Komisija sadarbībā ar valstu kompetentajām iestādēm veic pārbaudes uz vietas, lai veterinārā aspektā pārliecinātos, ka pieņemtie pasākumi tiek piemēroti.

2. Dalībvalstis dara visu vajadzīgo, lai atvieglotu 1. punktā minētās pārbaudes, un jo īpaši nodrošina, ka ekspertiem ir pieejama visa informācija un dokumenti, kas vajadzīgi, lai pārliecinātos, ka pasākumi ir veikti.

3. Vispārējus noteikumus šā panta piemērošanai, īpaši attiecībā uz 1. punktā minēto pārbaužu veikšanas biežumu un veidu, veterināro ekspertu iecelšanu un procedūru, kura tiem jāievēro, gatavojot ziņojumu, pieņem saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

⁽¹⁾ OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.

⁽³⁾ OV L 306, 22.11.2003., 1. lpp.

12. pants

Par apropriācijām, kas vajadzīgas šajā iedaļā paredzētajiem pasākumiem, saskaņā ar budžeta procedūru lemj katru gadu.

13. pants

Kopienas finansiālo ieguldījumu nepiešķir, ja pasākuma kopējā summa ir mazāka nekā EUR 10 000.

3. IEDAĻA

Kampaņa pret mutes un nagu sērgu

14. pants

1. Šo pantu piemēro gadījumā, kad dalībvalsts teritorijā izceļas mutes un nagu sērga.

2. Attiecīgā dalībvalsts saņem Kopienas finansiālo ieguldījumu mutes un nagu sērgas izskaušanai ar nosacījumu, ka nekad nevajadzētu piemērot 3. panta 2. punktā paredzētos pasākumus un Direktīvas 2003/85/EK attiecīgie noteikumi.

3. Piemēro 3. panta 4. punktu.

4. Neskarot tirgus atbalsta pasākumus, kas veicami saistībā ar attiecīgā tirgus kopīgo organizāciju, īpašais finansiālais ieguldījums saskaņā ar šo lēmumu ir 60 % no izmaksām, kas dalībvalstīm rodas:

a) piešķirot kompensācijas īpašniekiem par:

i) dzīvnieku izkaušanu un iznīcināšanu;

ii) piena iznīcināšanu;

iii) saimniecību tīrīšanu un dezinfekciju;

iv) inficētās barības un inficēto ierīču iznīcināšanu gadījumā, ja tās nevar dezinficēt;

v) saskaņā ar Direktīvas 2003/85/EK 50. panta 3. punktu – par zaudējumiem, kas lopkopjiem radušies to ierobežojumu dēļ, kas piemēroti lauksaimniecības dzīvnieku un ganībās nobarotu dzīvnieku tirdzniecībai, no jauna ieviešot ārkārtējo vakcināciju;

b) attiecīgā gadījumā – par kautķermeņu transportēšanu uz pārstrādes rūpnīcām;

c) par visiem citiem pasākumiem, kuri ir būtiski slimības uzliesmojuma likvidēšanai.

Komisija saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru definē šā punkta c) apakšpunktā minēto citu pasākumu būtību, kuri var būt atbilstīgi tam pašam Kopienas finansiālajam ieguldījumam, kā arī gadījumus, kad piemēro šā punkta a) apakšpunkta v) punktu.

5. Pirmoreiz ne vēlāk kā 45 dienas pēc tam, kad oficiāli apstiprināts pirmais mutes un nagu sērgas uzliesmojums, un pēc tam tad, kad tas vajadzīgs atbilstoši notikumu pavērsienam, situāciju atkārtoti izskata Komitejā. Šajā izskatīšanā ietver gan veterināro situāciju, gan aprēķinātos izdevumus, kuri jau veikti vai plānoti. Pēc šīs izskatīšanas saskaņā ar 40. panta 3. punktā minēto procedūru var pieņemt jaunu lēmumu par Kopienas finansiālo ieguldījumu, kurš var pārsniegt 4. punktā noteiktos 60 %. Ar šo lēmumu nosaka atbilstīgās izmaksas un Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu. Turklāt pēc šā lēmuma pieņemšanas var pieņemt jebkādus pasākumus, kas attiecīgajai dalībvalstij jāveic, lai nodrošinātu darbības sekmīgu iznākumu, jo īpaši pasākumus, kas nav šā panta 2. punktā minētie pasākumi.

15. pants

Jebkuram pasākumam, kuru Kopiena pieņem, lai atbalstītu kampaņu pret mutes un nagu sērgu ārpus Kopienas, jo īpaši pasākumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 8. un 10. pantu, var piešķirt Kopienas finansiālo ieguldījumu.

16. pants

Par pasākumiem un noteikumiem 15. pantā minēto pasākumu īstenošanai, nosacījumiem, kādi var uz tiem attiekties, un Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu lemj saskaņā ar 40. panta 3. punktā minēto procedūru.

17. pants

Kopienas atbalstu var piešķirt Kopienas mutes un nagu sērgas vakcīnu rezervēm, kā paredzēts ar Padomes Direktīvu 91/666/EEK (1991. gada 11. decembris), ar ko nosaka Kopienas mutes un nagu sērgas vakcīnu rezerves izveidošanu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 368, 31.12.1991., 21. lpp.

Kopienas līdzdalības apjomu un iespējamās šīs līdzdalības nosacījumus nosaka saskaņā ar 40. panta 3. punktā minēto procedūru.

18. pants

Par apropriācijām, kas vajadzīgas 15., 16. un 17. pantā minētajiem pasākumiem, saskaņā ar budžeta procedūru lemj katru gadu.

Ja nopietns mutes un nagu sērgas uzliesmojums rada nepieciešamību veikt tādus izdevumus saskaņā ar šo iedaļu, kuri pārsniedz saskaņā ar šā panta pirmo daļu noteiktās apropriācijas, Komisija atbilstīgi savām pilnvarām veic vajadzīgos pasākumus vai iesniedz budžeta lēmējinstīcijai nepieciešamos priekšlikumus, lai nodrošinātu 14. pantā minēto finansiālo saistību izpildi.

4. IEDAĻA

Informācijas politika attiecībā uz dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un pārtikas nekaitīgumu

19. pants

Kopiena sniedz finansiālu ieguldījumu informācijas politikas izveidē dzīvnieku veselības, dzīvnieku labturības un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu nekaitīguma jomā, tostarp saistībā ar:

a) informācijas rīku, tostarp attiecīgas datubāzes, ieviešanu un attīstību, lai:

i) apkopotu un glabātu visu informāciju, kas saistīta ar Kopienas tiesību aktiem par dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu nekaitīgumu;

ii) sniegtu i) apakšpunktā minēto informāciju kompetentām iestādēm, ražotājiem un patērētājiem, vajadzības gadījumā ņemot vērā saskarnes ar valstu datubāzēm;

b) tādu pētījumu veikšanu, kas nepieciešami tiesību aktu sagatavošanai un izstrādei dzīvnieku labturības jomā.

20. pants

Par 19. pantā minētajiem pasākumiem, to īstenošanas noteikumiem un Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu lemj saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

21. pants

Par apropriācijām, kas vajadzīgas šajā iedaļā paredzētajiem pasākumiem, saskaņā ar budžeta procedūru lemj katru gadu.

5. IEDAĻA

Tehniskie un zinātniskie pasākumi

22. pants

Kopiena var veikt vai palīdzēt dalībvalstīm vai starptautiskām organizācijām veikt vajadzīgos tehniskos un zinātniskos pasākumus, lai izstrādātu Kopienas tiesību aktus veterinārijas jomā un attīstītu izglītību vai apmācību veterinārijas jomā.

23. pants

Par 22. pantā minētajiem pasākumiem, to īstenošanas noteikumiem un Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu lemj saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

24. pants

Par apropriācijām, kas vajadzīgas šajā iedaļā paredzētajiem pasākumiem, saskaņā ar budžeta procedūru lemj katru gadu.

III NODAĻA

DZĪVNIEKU SLIMĪBU UN ZOONOŽU IZSKAUŠANAS, KONTROLES UN UZRAUDZĪBAS PROGRAMMAS

25. pants

Neskarot 28. panta 1. punktu, Kopienas finansiālo līdzdalību govju brucelozes, tuberkulozes un leikozes izskaušanā paredz ar Direktīvu 77/391/EEK un Direktīvu 82/400/EEK.

26. pants

1. Kopienas finansiālo ieguldījumu klasiskā cūku mēra izskaušanā paredz ar Lēmumu 80/1096/EEK.

2. Kopienas finansiālo ieguldījumu aitū brucelozes izskaušanā paredz ar Padomes Lēmumu 90/242/EEK (1990. gada 21. maijs), ar ko ievieš Kopienas finansiālo pasākumu aitū un kazu brucelozes izskaušanai ⁽¹⁾.

27. pants

1. Kopienas finansiālo pasākumu ievieš, lai kompensētu izdevumus, kas dalībvalstīm radušies, finansējot valsts programmas I pielikumā uzskaitīto dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanai, kontrolei un uzraudzībai (turpmāk "programmas").

I pielikuma sarakstu var grozīt saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru, jo īpaši attiecībā uz jaunām dzīvnieku slimībām, kas rada apdraudējumu dzīvnieku veselībai un netieši arī sabiedrības veselībai, vai arī ņemot vērā jaunus epidemioloģiskus vai zinātniskus atzinumus.

2. Katru gadu vēlākais līdz 30. aprīlim dalībvalstis iesniedz Komisijai gada vai daudzgadu programmas, kuras uzsāks nākamajā gadā un par kurām tās vēlas saņemt finansiālu atbalstu no Kopienas.

Programmas, kas iesniegtas pēc 30. aprīļa, nav atbilstīgas finansējumam nākamajā gadā.

Dalībvalstu iesniegtajās programmās iekļauj vismaz turpmāk norādīto:

- a) slimības epidemioloģiskās situācijas aprakstu pirms programmas uzsākšanas dienas;
- b) programmas īstenošanas ģeogrāfisko un administratīvo teritoriju aprakstu un demarkāciju;
- c) programmas paredzamo ilgumu, īstenojamās pasākumus un mērķi, kas jāsasniedz līdz programmas beigām;
- d) programmas paredzamo izmaksu un sagaidāmo ieguvumu analīzi.

Sīki izstrādātus kritērijus, tostarp tos, kas skar vairāk nekā vienu dalībvalsti, pieņem saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

⁽¹⁾ OV L 140, 1.6.1990., 123. lpp.

Katrā dalībvalsts iesniegtā daudzgadu programmā ietverto informāciju, kas nepieciešama saskaņā ar šajā punktā minētajiem kritērijiem, iesniedz par katru programmas īstenošanas gadu.

3. Komisija var lūgt dalībvalstis iesniegt daudzgadu programmas vai vajadzības gadījumā pagarināt apstiprinātas gada programmas termiņu, ja daudzgadu programma tiek uzskatīta par nepieciešamu konkrētās slimības efektīvākai un produktīvākai izskaušanai, kontrolei un uzraudzībai, jo īpaši, ja radies potenciāls apdraudējums dzīvnieku veselībai un – netieši – sabiedrības veselībai.

Komisija sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti var koordinēt reģionālās programmas, kurās iesaista vairāk nekā vienu dalībvalsti.

4. Komisija dalībvalstu iesniegtās programmas novērtē no veterinārā un finansiālā viedokļa.

Dalībvalstis sniedz Komisijai jebkādu atbilstīgu papildu informāciju, ko Komisija prasa programmas novērtēšanai.

Visu informāciju par programmām apkopo katru gadu līdz 15. septembrim.

5. Katru gadu līdz 30. novembrim saskaņā ar 40. panta 3. punktā minēto procedūru apstiprina:

- a) programmas, kas vajadzības gadījumā grozītas saskaņā ar šā panta 4. punktā paredzēto novērtējumu;
- b) Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu;
- c) Kopienas finansiālā ieguldījuma maksimālo apjomu;
- d) jebkādos nosacījumus saistībā ar Kopienas finansiālo ieguldījumu.

Programmas apstiprina uz laikposmu, kas nepārsniedz sešus gadus.

6. Grozījumus programmās var apstiprināt saskaņā ar 40. panta 3. punktā minēto procedūru.

7. Par katru apstiprināto programmu dalībvalsts Komisijai iesniedz šādus ziņojumus:

- a) starpposma finanšu un tehniskos ziņojumus;
- b) katru gadu vēlākais līdz 30. aprīlim – sīki izstrādātu gada tehnisko ziņojumu, iekļaujot sasniegto rezultātu novērtējumu un sīki izstrādātu iepriekšējā gada izdevumu pārskatu.

8. Maksājumu pieteikumus attiecībā uz dalībvalstu izdevumiem saistībā ar programmu iepriekšējā gadā iesniedz Komisijai vēlākais līdz 30. aprīlim.

Ja maksājumu pieteikumus iesniedz vēlāk, Kopienas finansiālo ieguldījumu konkrētajā gadā samazina par 25 % 1. jūnijā, par 50 % 1. augustā, par 75 % 1. septembrī un par 100 % 1. oktobrī.

Katru gadu vēlākais līdz 30. oktobrim Komisija pieņem lēmumu par Kopienas maksājumiem, ņemot vērā dalībvalstu saskaņā ar 7. punktu iesniegtos finanšu un tehniskos ziņojumus.

9. Komisijas eksperti var veikt pārbaudes uz vietas kopā ar kompetento iestādi tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu šā lēmuma vienotu piemērošanu saskaņā ar 45. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽¹⁾.

Veicot šādas pārbaudes, Komisijas ekspertiem var palīdzēt ekspertu grupa, kas izveidota saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

10. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

11. Dalībvalstis var piešķirt līdzekļus no darbības programmām, kas ir izstrādātas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1198/2006 17. pantu, lai izskaustu šā lēmuma 1 pielikumā minētās akvakultūras dzīvnieku slimības.

Minētos līdzekļus piešķir saskaņā ar šajā pantā noteikto procedūru, ņemot vērā šādus pielāgojumus:

a) palīdzības likme ir saskaņā ar likmi, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1198/2006;

b) šā panta 8. punktu nepiemēro.

Slimību izskaušanu veic atbilstīgi Direktīvas 2006/88/EK 38. panta 1. punktam vai saskaņā ar slimību izskaušanas programmu.

28. pants

1. Neskarot no 25., 26. un 27. pantu, Kopienas finansiālās līdzdalības apjomu programmās, kuras saistītas ar minētajos pantos norādītajām slimībām, nosaka Komisija saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru, un tas ir 50 % no dalībvalsts izdevumiem, izmaksājot īpašniekiem kompensācijas par lopu izkaušanu attiecīgās slimības dēļ.

2. Komisija pēc dalībvalsts lūguma Komitejā atkārtoti izskata situāciju attiecībā uz 25., 26. un 27. pantā minētajām slimībām. Šī atkārtotā izskatīšana aptver gan veterināro situāciju, gan veikto un plānoto izdevumu tāmes pārbaudi. Pēc šīs atkārtotās izskatīšanas saskaņā ar 40. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem jaunu lēmumu par Kopienas finansiālo ieguldījumu, kas var pārsniegt 50 % no dalībvalsts izdevumiem, izmaksājot īpašniekiem kompensācijas par lopu izkaušanu attiecīgās slimības dēļ.

Kad ir pieņemts minētais lēmums, attiecīgā dalībvalsts var veikt jebkādas pasākumus, lai nodrošinātu sekmīgu darbības iznākumu.

29. pants

Kopienas budžeta saistības programmu līdzfinansēšanai īsteno katru gadu. Izdevumu saistības daudzgadu programmām pieņem saskaņā ar 76. panta 3. punktu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienas vispārējam budžetam ⁽²⁾. Attiecībā uz daudzgadu programmām pirmās budžeta saistības veic pēc to apstiprināšanas. Katras turpmākās saistības uzņemas Komisija, pamatojoties uz lēmumu piešķirt ieguldījumu, kā minēts šā lēmuma 27. panta 5. punktā.

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

IV NODAĻA

VETERINĀRĀ INSPEKCIJA

1. IEDAĻA

Ievada noteikumi

30. pants

Kopiena palīdz uzlabot veterinārās inspekcijas efektivitāti:

- piešķirot finansiālu atbalstu sadarbības un references laboratorijām,
- sniedzot finansiālu ieguldījumu pārbaudēm, ko veic zoonožu profilaksei,
- sniedzot finansiālu ieguldījumu inspekcijas stratēģijas ieviešanai nolūkā nodrošināt iekšējā tirgus darbību.

2. IEDAĻA

Sadarbības un references laboratorijas

31. pants

1. Kopienas atbalstu var saņemt visas sadarbības vai references laboratorijas, kuras par tādām ir izraudzītas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem veterinārijas jomā un kuras pilda pienākumus un ievēro prasības, kas noteiktas minētajos aktos.
2. Šā panta 1. punktā minētā atbalsta piešķiršanas kārtību, nosacījumus, ar kādiem to piešķir, un atbalsta apjomu nosaka saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.
3. Par apropriācijām, kas vajadzīgas šajā iedaļā paredzētajiem pasākumiem, saskaņā ar budžeta procedūru lemj katru gadu.

3. IEDAĻA

Kontroles stratēģija

32. pants

1. Katra dalībvalsts izstrādā programmu par veterinārijas nozarē strādājošo amatpersonu apmaiņu.
2. Komisija kopā ar dalībvalstīm Komitejā koordinē apmaiņas programmas.
3. Attiecīgā dalībvalsts veic visus nepieciešamos pasākumus koordinēto apmaiņas programmu īstenošanai.

4. Katru gadu Komiteja pārbauda apmaiņas programmu īstenošanu, pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem.

5. Dalībvalstis ņem vērā gūto pieredzi, lai uzlabotu un paplašinātu apmaiņas programmas.

6. Kopienas finansiālo atbalstu var piešķirt, lai veicinātu apmaiņas programmu veiksmīgu norisi, jo īpaši organizējot tālākizglītības kursus, kas minēti 34. panta 1. punktā. Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu un jebkādas tā piešķiršanas nosacījumus paredz saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

7. Šā panta nolūkā piemēro 23. un 24. pantu.

33. pants

Šā lēmuma 32. panta 6. un 7. punktu piemēro programmām, kas izstrādātas saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/496/EEK (1991. gada 15. jūlijs), ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaūžu organizēšanu, kurus Kopienā ievie no trešām valstīm⁽¹⁾, un Padomes Direktīvu 97/78/EK (1997. gada 18. decembris), ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaūžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievie Kopienā no trešām valstīm⁽²⁾, lai uz ārējām robežām organizētu veterinārās pārbaudes produktiem, kurus ievie Kopienā no trešām valstīm.

34. pants

1. Komisija var tieši vai ar valstu kompetento iestāžu starpniecību organizēt kvalifikācijas celšanas kursus vai personāla tikšanās dalībvalstīs, jo īpaši personālam, kas atbild par 33. pantā minētajām veterinārajām pārbaudēm.

Pēc kompetentu iestāžu lūguma un ar Komisijas piekrišanu šāda kvalifikācijas celšana vai sanāksmes atbilstoši sasniedzamībai var būt pieejamas personālam no trešām valstīm, kas ir noslēgušas sadarbības nolīgumus ar Kopienas veterināro pārbaūžu jomā, un personām ar zinātnisko grādu veterinārijā, lai paplašinātu viņu mācības Kopienas noteikumu jomā.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto pasākumu organizatoriskos pasākumus un Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu Komisija nosaka saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.

35. pants

1. Kopienas finansiālo atbalstu var saņemt dzīvnieku identifikācijas un slimību reģistrācijas sistēmu ieviešanai saskaņā ar tiesību aktiem par Kopienas dzīvo dzīvnieku iekšējās tirdzniecības veterinārajām pārbaudēm iekšējā tirgus izveides nolūkos.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto pasākumu organizatoriskos pasākumus un Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu Komisija nosaka pēc apspriešanās ar Komiteju.

36. pants

1. Kopienas finansiālo ieguldījumu var piešķirt veterināro procedūru datorizācijai saistībā ar:

- a) dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importu un tirdzniecību Kopienas iekšienē;
- b) integrēto datorizēto veterināro sistēmu mitināšanai, pārvaldībai un uzturēšanai, attiecīgā gadījumā ņemot vērā valstu datubāzu pastāvēšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētās finansēšanas organizatoriskos pasākumus un Kopienas finansiālā ieguldījuma apjomu nosaka saskaņā ar 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

37. pants

1. Ja dalībvalstij, ieviešot kontroles stratēģiju saistībā ar iekšējā tirgus darbību dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktiem, rodas personāla vai infrastruktūras problēmas strukturālā vai ģeogrāfiskā aspektā, tā pārejas laikā var saņemt Kopienas finansiālo atbalstu, ko pakāpeniski samazina.

2. Attiecīgā dalībvalsts Komisijai iesniedz valsts programmu kopā ar visu nepieciešamo finanšu informāciju, kas vajadzīga kontroles sistēmas uzlabošanai.

3. Šā panta nolūkā piemēro 27. panta 3. līdz 11. punktu.

38. pants

Par apropriācijām, kas vajadzīgas šajā iedaļā paredzētajiem pasākumiem, saskaņā ar budžeta procedūru lemj katru gadu.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

39. pants

Izdevumus, ko finansē saskaņā ar šo lēmumu, tieši pārvalda Komisija saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 148. panta 2. punktu.

40. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota saskaņā ar 58. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir 15 dienas.

41. pants

Komisija reizi četros gados iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par dzīvnieku veselības stāvokli un programmu īstenošanas izmaksu lietderību dažādās dalībvalstīs, ietverot sīkas ziņas par pieņemtajiem kritērijiem.

42. pants

Atceļ Lēmumu 90/424/EEK.

Atsauces uz atcelto lēmumu uzskata par atsaucēm uz šo lēmumu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

43. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 25. maijā

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. ŠEBESTA*

I PIELIKUMS

DZĪVNIEKU SLIMĪBAS UN ZOONOZES

- Govju tuberkuloze
 - Govju bruceloze
 - Aitu un kazu bruceloze (*B. melitensis*)
 - Infekciozais katarālais drudzis endēmiskos vai lielas bīstamības apgabalos
 - Āfrikas cūku mēris
 - Cūku vezikulārā slimība
 - Klasiskais cūku mēris
 - Liesas sērga
 - Kontagiozā govju pleiopneimonija
 - Putnu gripa
 - Trakumsērga
 - Ehinokokoze
 - Transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE)
 - Kampilobakterioze
 - Listerioze
 - Salmoneloze (zoonotiskā salmonella)
 - Trihineloze
 - Verotoksīgēnie *E. coli*
 - Virusālā hemorāģiskā septicēmija (VHS)
 - Infekciozā hematopoētiskā nekroze (IHN)
 - Koi herpesvīruss (KHV)
 - Lašu infekciozā anēmija (ISA)
 - *Marteilia refringens* infekcija
 - *Bonamia ostreae* infekcija
 - Vēžveidīgo *White spot* slimība
-

II PIELIKUMS

ATCELTAIS LĒMUMS AR TĀ TURPMĀKO GROZĪJUMU SARAKSTU

Padomes Lēmums 90/424/EEK (OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp.)	
Padomes Lēmums 91/133/EEK (OV L 66, 13.3.1991., 18. lpp.)	
Padomes Regula (EEK) Nr. 3763/91 (OV L 356, 24.12.1991., 1. lpp.)	tikai 10. panta 1. punkts
Padomes Lēmums 92/337/EEK (OV L 187, 7.7.1992., 45. lpp.)	
Padomes Lēmums 92/438/EEK (OV L 243, 25.8.1992., 27. lpp.)	tikai 11. pants
Padomes Direktīva 92/117/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 38. lpp.)	tikai 9. panta 2. punkts
Padomes Direktīva 92/119/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 69. lpp.)	tikai 23. panta 2. punkts
Komisijas Lēmums 93/439/EEK (OV L 203, 13.8.1993., 34. lpp.)	
Komisijas Lēmums 94/77/EK (OV L 36, 8.2.1994., 15. lpp.)	
Padomes Lēmums 94/370/EK (OV L 168, 2.7.1994., 31. lpp.)	
Padomes Regula (EK) Nr. 1258/1999 (OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.)	tikai 17. pants
Padomes Lēmums 2001/12/EK (OV L 3, 6.1.2001., 27. lpp.)	
Padomes Lēmums 2001/572/EK (OV L 203, 28.7.2001., 16. lpp.)	
Padomes Regula (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.)	tikai III pielikuma 9. punkts
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/99/EK (OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.)	tikai 16. pants
Padomes Lēmums 2006/53/EK (OV L 29, 2.2.2006., 37. lpp.)	
Padomes Lēmums 2006/782/EK (OV L 328, 24.11.2006., 57. lpp.)	
Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.)	tikai saistībā ar atsauci uz Lēmumu 90/424/EEK 1. panta 2. punkta otrajā ievilkumā un pielikuma 5.B.I daļas 3. punktā
Padomes Lēmums 2006/965/EK (OV L 397, 30.12.2006., 22. lpp.)	tikai 1. pants
Komisijas Lēmums 2008/685/EK (OV L 224, 22.8.2008., 11. lpp.)	

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Lēmums 90/424/EEK	Šis lēmums
1. un 2. pants	1. un 2. pants
3. panta 1. un 2. punkts	3. panta 1. un 2. punkts
3. panta 2a. punkts	3. panta 3. punkts
3. panta 3. punkts	3. panta 4. punkts
3. panta 4. punkts	3. panta 5. punkts
3. panta 5. punkts	3. panta 6. punkts
3.a pants	4. pants
3.b pants	5. pants
4. pants	6. pants
5. pants	7. pants
6. pants	8. pants
7. pants	9. pants
8. pants	10. pants
9. pants	11. pants
10. pants	12. pants
10.a pants	13. pants
11. panta 1. līdz 5. punkts	14. panta 1. līdz 5. punkts
11. panta 6. punkts	—
12. pants	15. pants
13. pants	16. pants
14. pants	17. pants
15. pants	18. pants
16. pants	19. pants
17. pants	20. pants
18. pants	21. pants
19. pants	22. pants
20. pants	23. pants
21. pants	24. pants
22. panta 1. punkts	25. pants
22. panta 2. punkts	—
23. panta 1. punkts	26. panta 1. punkts
23. panta 2. punkts	—
23. panta 3. punkts	26. panta 2. punkts
23. panta 4. punkts	—
24. pants	27. pants

Lēmums 90/424/EEK	Šis lēmums
25. panta 1. un 2. punkts	28. panta 1. un 2. punkts
25. panta 3. punkts	—
25. panta 4. punkts	—
26. pants	29. pants
27. pants	30. pants
28. pants	31. pants
34. pants	32. pants
35. pants	33. pants
36. pants	34. pants
37. pants	35. pants
37.a pants	36. pants
38. pants	37. pants
39. pants	38. pants
40.a pants	39. pants
41. panta 1. punkts	40. panta 1. punkts
41. panta 2. punkts	40. panta 2. punkts
42. panta 1. punkts	—
42. panta 2. punkts	40. panta 3. punkts
41. panta 3. punkts	40. panta 4. punkts
43. panta 1. punkts	—
43. panta 2. punkts	—
43.a pants	41. pants
—	42. pants
44. pants	43. pants
Pielikums	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 15. jūnijs),

ar ko groza Lēmumu 2008/603/EK, 2008/691/EK un 2008/751/EK attiecībā uz pagaidu atkāpēm no Padomes Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikumā paredzētajiem izcelsmes noteikumiem, lai ņemtu vērā Maurīcijas, Seišelu salu un Madagaskaras īpašo situāciju attiecībā uz tunzivīm un tunzivju filejām

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 4543)

(2009/471/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1528/2007, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide⁽¹⁾, un jo īpaši tās II pielikuma 36. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Lēmums 2008/603/EK⁽²⁾ tika pieņemts 2008. gada 17. jūlijā, un ar to piešķīra pagaidu atkāpi no izcelsmes noteikumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikumā, lai ņemtu vērā Maurīcijas īpašo situāciju attiecībā uz konservētām tunzivīm un tunzivju filejām. Maurīcija 2008. gada 29. oktobrī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikuma 36. pantu pieprasīja piešķirt jaunu atkāpi no izcelsmes noteikumiem, kas paredzēti minētajā pielikumā. Saskaņā ar informāciju, kas saņemta no Maurīcijas, neapstrādātu tunzivju nozveja joprojām ir neierasti zema, pat salīdzinājumā ar parastajām sezonālajām svārstībām. Tā kā smagā situācija, kas tika novērota 2008. gadā, nav mainījusies 2009. gadā, jāpiešķir jauna atkāpe, kas stājas spēkā 2009. gada 1. janvārī.
- (2) Komisijas Lēmums 2008/691/EK⁽³⁾ tika pieņemts 2008. gada 14. augustā, un ar to piešķīra pagaidu atkāpi no izcelsmes noteikumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikumā, lai ņemtu vērā Seišelu salu īpašo situāciju attiecībā uz konservētām tunzivīm. Seišelu salas 2008. gada 18. decembrī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikuma 36. pantu pieprasīja piešķirt jaunu atkāpi no izcelsmes noteikumiem, kas paredzēti minētajā pielikumā. Saskaņā ar Seišelu salu iesniegto

informāciju neapstrādātu tunzivju nozveja joprojām ir ļoti zema, pat salīdzinājumā ar parastajām sezonālajām svārstībām. Tā kā smagā situācija, kas tika novērota 2008. gadā, nav mainījusies 2009. gadā, jāpiešķir jauna atkāpe, kas stājas spēkā 2009. gada 1. janvārī.

- (3) Komisijas Lēmums 2008/751/EK⁽⁴⁾ tika pieņemts 2008. gada 18. septembrī, un ar to piešķīra pagaidu atkāpi no izcelsmes noteikumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikumā, lai ņemtu vērā Madagaskaras īpašo situāciju attiecībā uz konservētām tunzivīm un tunzivju filejām. Madagaskara 2008. gada 10. decembrī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikuma 36. pantu pieprasīja piešķirt jaunu atkāpi no izcelsmes noteikumiem, kas paredzēti minētajā pielikumā. Saskaņā ar Madagaskaras iesniegto informāciju tunzivju trūkuma dēļ noteiktas izcelsmes neapstrādātu tunzivju ieguve joprojām ir sarežģīta. Tā kā smagā situācija, kas tika novērota 2008. gadā, nav mainījusies 2009. gadā, jāpiešķir jauna atkāpe, kas stājas spēkā 2009. gada 1. janvārī.
- (4) Lēmums 2008/603/EK, 2008/691/EK un 2008/751/EK tika piemērots līdz 2008. gada 31. decembrim, jo pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, (ADĀ un ES pagaidu partnerattiecību nolīgums) nestājās spēkā vai netika provizorisks piemērots pirms minētā datuma.
- (5) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1528/2007 4. panta 2. punktu izcelsmes noteikumi, kas izklāstīti minētās regulas II pielikumā, un atkāpes no minētajiem noteikumiem jāaizstāj ar ADĀ un ES pagaidu partnerattiecību nolīgumā paredzētajiem noteikumiem, kura stāšanās spēkā vai provizorisks piemērošana ir paredzēta 2009. gadā.

⁽¹⁾ OV L 348, 31.12.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 194, 23.7.2008., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 225, 23.8.2008., 17. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 255, 23.9.2008., 31. lpp.

- (6) Ir jānodrošina nepārtraukts imports no ĀKK valstīm uz Kopienu, kā arī sekmīga pāreja uz pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu. Tādēļ Lēmuma 2008/603/EK, 2008/691/EK un 2008/751/EK piemērošana jāpagarina no 2009. gada 1. janvāra.
- (7) Maurīcija, Seišelu salas un Madagaskara saņems automātisku atkāpi no izcelsmes noteikumiem attiecībā uz tunzivīm (HS pozīcija 1604) saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem izcelsmes protokolā, kas pievienots šo valstu parakstītajam ADĀ un ES pagaidu partnerattiecību nolīgumam, kad šis nolīgums stājas spēkā vai to piemēro provizoriski. Nebūtu lietderīgi ar šo lēmumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikuma 36. pantu piešķirt atkāpes, kuras pārsniedz gada kvotu, kas piešķirta Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas reģionam saskaņā ar ADĀ un ES pagaidu partnerattiecību nolīgumu. Tāpēc tika panākta vienošanās ADĀ un ES pagaidu partnerattiecību nolīgumā tā parakstīšanas laikā iekļaut Kopīgu skaidrojošo deklarāciju, šādā veidā atspoguļojot vienotu izpratni par to, ka ADĀ un ES pagaidu partnerattiecību nolīgumā paredzētās gada kvotas ir atbilstoši jāpielāgo 2009. gadam. Līdz ar to kvotu apjomi 2009. gadam ir jānosaka tādā pašā līmenī kā 2008. gadam.
- (8) Tādēļ attiecīgi ir jāgroza Lēmums 2008/603/EK, 2008/691/EK un 2008/751/EK.
- (9) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Muitas kodeksa komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmumu 2008/603/EK groza šādi.

1. Lēmuma 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2. pants

Lēmuma 1. pantā paredzētā atkāpe attiecas uz pielikumā norādītajiem produktiem un daudzumiem, ko deklarē laišanai brīvā apgrozībā Kopienā no Maurīcijas laika posmā no 2008. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim un no 2009. gada 1. janvāra līdz 2009. gada 31. decembrim.”

2. Ar šādu tekstu aizstāj 6. panta otro daļu:

“Šo lēmumu piemēro tik ilgi, kamēr Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikumā izklāstītie izcelsmes noteikumi nav aizstāti ar noteikumiem, kas pievienoti jebkuram nolīgumam ar Maurīciju, tiklīdz minēto nolīgumu piemēro provizoriski vai tas stājas spēkā, atkarībā no tā, kas notiek ātrāk, tomēr jebkurā gadījumā ne ilgāk par 2009. gada 31. decembri.”

3. Pielikumu aizstāj ar šā lēmuma I pielikuma tekstu.

2. pants

Lēmumu 2008/691/EK groza šādi.

1. Lēmuma 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2. pants

Lēmuma 1. pantā paredzētā atkāpe attiecas uz pielikumā norādītajiem produktiem un daudzumiem, ko deklarē laišanai brīvā apgrozībā Kopienā no Seišelu salām laika posmā no 2008. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim un no 2009. gada 1. janvāra līdz 2009. gada 31. decembrim.”

2. Ar šādu tekstu aizstāj 6. panta otro daļu:

“Šo lēmumu piemēro tik ilgi, kamēr Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikumā izklāstītie izcelsmes noteikumi nav aizstāti ar noteikumiem, kas pievienoti jebkuram nolīgumam ar Seišelu salām, tiklīdz minēto nolīgumu piemēro provizoriski vai tas stājas spēkā, atkarībā no tā, kas notiek ātrāk, tomēr jebkurā gadījumā ne ilgāk par 2009. gada 31. decembri.”

3. Pielikumu aizstāj ar šā lēmuma II pielikuma tekstu.

3. pants

Lēmumu 2008/751/EK groza šādi.

1. Lēmuma 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2. pants

Lēmuma 1. pantā paredzētā atkāpe attiecas uz pielikumā norādītajiem produktiem un daudzumiem, ko deklarē laišanai brīvā apgrozībā Kopienā no Madagaskaras laika posmā no 2008. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim un no 2009. gada 1. janvāra līdz 2009. gada 31. decembrim.”

2. Ar šādu tekstu aizstāj 6. panta otro daļu:

“Šo lēmumu piemēro tik ilgi, kamēr Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikumā izklāstītie izcelsmes noteikumi nav aizstāti ar noteikumiem, kas pievienoti jebkuram nolīgumam ar Madagaskaru, tiklīdz minēto nolīgumu piemēro provizoriski vai tas stājas spēkā, atkarībā no tā, kas notiek ātrāk, tomēr jebkurā gadījumā ne ilgāk par 2009. gada 31. decembri.”

3. Pielikumu aizstāj ar šā lēmuma III pielikuma tekstu.

4. pants

Šo lēmumu piemēro no 2009. gada 1. janvāra.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 15. jūnijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
László KOVÁCS

I PIELIKUMS

"PIELIKUMS

Kārtas Nr.	KN kods	Preču apraksts	Periods	Daudzums
09.1668	ex 1604 14 11, ex 1604 14 18, ex 1604 20 70	Konservētas tunzivis ⁽¹⁾	1.1.2008. līdz 31.12.2008. 1.1.2009. līdz 31.12.2009.	3 000 tonnas 3 000 tonnas
09.1669	1604 14 16	Tunzivju filejas	1.1.2008. līdz 31.12.2008. 1.1.2009. līdz 31.12.2009.	600 tonnas 600 tonnas

⁽¹⁾ Jebkādā iepakojumā, ja vien izstrādājumu uzskata par konservētu HS pozīcijas ex 1604 nozīmē."

II PIELIKUMS

"PIELIKUMS

Kārtas Nr.	KN kods	Preču apraksts	Periods	Daudzums
09.1666	ex 1604 14 11, ex 1604 14 18, ex 1604 20 70	Konservētas tunzivis ⁽¹⁾	1.1.2008. līdz 31.12.2008. 1.1.2009. līdz 31.12.2009.	3 000 tonnas 3 000 tonnas

⁽¹⁾ Jebkādā iepakojumā, ja vien izstrādājumu uzskata par konservētu HS pozīcijas ex 1604 nozīmē."

III PIELIKUMS

"PIELIKUMS

Kārtas Nr.	KN kods	Preču apraksts	Periods	Daudzums
09.1645	ex 1604 14 11, ex 1604 14 18, ex 1604 20 70	Konservētas tunzivis ⁽¹⁾	No 1.1.2008. līdz 31.12.2008. No 1.1.2009. līdz 31.12.2009.	2 000 tonnas 2 000 tonnas
09.1646	1604 14 16	Tunzivju filejas	No 1.1.2008. līdz 31.12.2008. No 1.1.2009. līdz 31.12.2009.	500 tonnas 500 tonnas

⁽¹⁾ Jebkādā iepakojumā, ja vien izstrādājumu uzskata par konservētu HS pozīcijas ex 1604 nozīmē."

Komisija

2009/471/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2009. gada 15. jūnijs), ar ko groza Lēmumu 2008/603/EK, 2008/691/EK un 2008/751/EK attiecībā uz pagaidu atkāpēm no Padomes Regulas (EK) Nr. 1528/2007 II pielikumā paredzētajiem izcelsmes noteikumiem, lai ņemtu vērā Maurīcijas, Seišelu salu un Madagaskaras īpašo situāciju attiecībā uz tunzivīm un tunzivju filejām (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 4543)

46

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri: 1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>